

gol

JAKUB RADA

„Přestože jsem za Bohemku už hrával, týmový pokladník Michal Šmíd bude požadovat zápisné znovu,“ směje se posila „Klokanů“ z Mladé Boleslavi.

FOTBALOVÝ TÝDENÍK | 52. ROČNÍK | VYCHÁZÍ V ÚTERÝ 2. 7. 2019 | 27/2019

STANISLAV TECL

„Liga mistrů? Motivace a cíl!“

Filmová
premiéra

„Gangsterka“ o Maradonovi

VŽDYCKY STOJÍME ZA NAŠÍ JEDENÁCTKOU

NA SMÍCHOVĚ SE DÍKY SVORNOSTI NAŠICH LIDÍ ODJAKŽIVA PILO PIVO
A HRÁL FOTBAL. A TO HNED JEDEN Z PRVNÍCH MAČŮ VŮBEC. V ROCE 1885
NA ZAHRADĚ HRABĚTE BUQUOYE. NO A PIVO SE TADY PIJE A FOTBAL HRAJE
DODNES. PROTOŽE REPREZENTOVAT JE PRO NÁS NEJVÍC.

Určeno starším 18 let. Vychutnávejte zodpovědně. Děkujeme.

OBSAH

Můj týden ▶ Jakub Rada: „Bohemka mi přirostla k srdci!“	4
Aktuálně ▶ Kratší dovolená i příprava	10
Rozhovor ▶ Stanislav Tecl: „Liga mistrů? Motivace a cíl!“	14

FORTUNA:LIGA ▶ Fotostory ▶ Jak „Budějky“ zdolaly v přípravě Slavii	26
FORTUNA:LIGA ▶ Program první fotbalové ligy 2019/2020	30
Film Diego Maradona ▶ Neodpustitelné hříchy neapolského poloboha	36
Ukázka z připravované knihy Zdeňka Pavlise ▶ Od Bicana k Lafatovi	44
Akademie Cup ▶ Finále 3. ročníku pro spartány	58
Aktuálně ▶ Umělé trávníky - na co si dát pozor, pokud chceme stavět nové hřiště	61
Z regionů ▶ Charitativní Sport Hradec Cup 2019 pomohl více než milionem!	66

Vážení čtenáři!

V uplynulých dnech panovala vedra, že kdo mohl, ležel u vody, případně trávil čas v klimatizovaných místnostech. O něčem takovém mohli jen snít fotbalisté chystající se na novou prvoligovou sezonu. V Čelákovicih si v nejteplejším dnu minulého týdne zahráli přípravný mač slávisť s nováčkem z Českých Budějovic. První půli při prohře 0:2 protřpěl v dresu Pražanů i Stanislav Tecl. Ovšem Gólu poté velmi ochotně poskytl exkluzivní rozhovor, v němž vypráví nejen o probíhající přípravě a dalších fotbalových cílech, ale i o náročné cestě zpět na trávníky po operaci natrženého křížového vazů a následné mnohaměsíční rekonvalescenci. V přípravě Bohemians potí trika i jeho nová posila Jakub Rada. V rubrice Můj týden nám například prozradil, že i když v Ďolíčku již dříve tři roky působil, přesto se nevyhne nováčkovskému zápisnému do hráčské kasy. Stamiliony si vykopal během kariéry Diego Maradona. V červenci vstoupí do českých kin premiéra stejnojmenného filmu, jenž v předprojekci měl možnost shlédnout kolega Václav Tichý. A podle jeho slov, které „zhmotnil“ do článku Neodpustitelné hříchy neapolského poloboha se máme skutečně na co těšit!

Tak příjemné gólové čtení!

Petr Trejbal, šéfredaktor

STALO SE...

► Simič se stěhuje
z Milána do Splitu

Český obránce Stefan Simič opustil AC Milán a podepsal čtyřletou smlouvu s Hajdukem Split, ke kterému se již připojil na soustředění nedaleko slovinského Mariboru. Čtyřicetiletý stoper je odchovancem Slavie, odkud v roce 2012 přestoupil do Janova. Po roce si jeho služby zajistil AC Milán. Od roku 2014 pravidelně putoval po hostováních. Nejdříve nastupoval za druholigové Varese a poté za belgický Mouscron. Následně se vrátil do Itálie, kde oblékal dres Crotone. Jediný start v dresu milánského celku si připsal na konci minulého listopadu v Evropské lize proti Dudelange. V lednu ho však klub poslal na další hostování, tentokrát do Frosinone, za nějž si však i kvůli zranění vůbec nezahrál. Účastník mistrovství Evropy hráčů do 21 let v Polsku 2017 má za sebou i jeden zápas v seniorské reprezentaci, když v listopadu stejného roku nastoupil do přípravného duelu proti Kataru.

► Stoch mění
mistrovskou kabinu

Záložník Miroslav Stoch se stěhuje z kabiny českého mistra pražské Slavie do kabiny řeckého šampiona, kterým se po dlouhých 34 letech letos stal PAOK Soluň. Slovenský reprezentant již neodcestoval ze slávy na druhé soustředění do Rakouska a se svolením klubu odletěl do Řecka jednat o novém angažmá. Devětadvacetiletý středopolař se vrací do známého prostředí, dres novopěčeného řeckého mistra oblékal v sezoně 2013/2014 během hostování z londýnské Chelsea. V Edenu působil dva roky, přestoupil sem z Fenerbahce Istanbul. V uplynulé ligoové sezoně byl druhým nejlepším střelcem týmu, jaro mu ale tolik nevyšlo a dal během něj jen dvě soutěžní branky. Za červenobílou dohromady odehrál 88 soutěžních duelů, v nichž si připsal 20 gólů a 19 asistencí. S PAOK Soluň podepsal dvouletý kontrakt s roční opcí.

► Morávek
prodloužil v Augsburgu

Záložník Jan Morávek prodlouží své angažmá v Augsburgu o další dva roky. Devětadvacetiletý středopolař, který je nejdéle sloužícím českým krajánkem v německé bundeslize, působí v bavorském klubu už od roku 2012. Nyní podepsal novou smlouvu do června 2022.

Fotbalový týden Jakuba Rady

„Bohemka
mi přirostla k srdci!“

JAKUB RADA JE ZASE „KLOKANEM“.

Návrat do Ďolíčku po čtyřech letech. Po tříleté štaci v Mladé Boleslavi a ročním hostování v Trnavě se záložník JAKUB RADA vrátil do Bohemians 1905. S cílem hrát s Klokany výš, než se pohybovali v uplynulé sezoně. V ní se zachránili až v samém závěru nadstavby.

PŘESTOŽE UŽ JAKUB RADA V BOHEMIANS TŘI ROKY PŮSOBIL, NOVÁČKOVSKÉMU ZÁPISNÉMU DO KLUBOVÉ KASY SE NEVYHNE.

„ZÁPISNÉ BUDOU CHTÍT ZNOVU“

„Do Bohemky jsem se moc těšil. Na rodinné prostředí, na lidi z klubu, které znám. V kabině je pět kluků, které jsem v Ďolíčku potkal při svém prvním působení. Co můžu posoudit, fungování klubu se celkově změnilo k lepšímu. Tréninkové centru v Uhřetěvsi sice pamatuju, ale fungovali jsme tam v daleko skromnějších podmínkách než dneska. Mám za sebou první dva zápasy, ten druhý proti Rapidu Vídeň týmu skvěle vyšel. Skalp elitního rakouského klubu je cenný. Přestože jsem za Bohemku už hrával, jak znám týmového pokladníka Michala Šmída, bude požadovat zápisné znovu. Neuteču mu. (směje se)

„KDYŽ SE OZVALA BOHEMKA, MĚL JSEM HNED JASNO“

Než mě kontaktovala Bohemka, bylo ve hře několik nabídek. Z první ligy, navíc jsem měl docela zajímavé ze druhé. Od klubů, které chtějí postoupit. To mi bylo sympatické. Ale když se ozvala Bohemka, hned jsem měl jasno, nebylo o čem přemýšlet. Zůstávám v první lize, v klubu, který mi přirostl k srdci. Sledoval jsem Bohemku na dálku, i v Trnavě, kde jsem byl uplynulou sezonu na hostování. Na internetu jsem si vybíral její zápasy. Ve chvíli, kdy si proti Opavě v závěru nadstavby zajistila záchranu, jsem ještě nevěděl, že se do Ďolíčku vrátím. Držel jsem jí palce kvůli kamarádům.

STALO SE...

► Kadlec znovu
marodí s kolenem

Spartané odjeli na soustředění do rakouského Bad Leonfeldenu bez Václava Kadlece, který má opět potíže s kolenem a čeká ho další léčba. Sedmadvacetiletého útočníka trápí levé koleno už přes rok. Kvůli zranění menisku se na konci sezony 2017/2018 podrobil artroskopii a přišel o poslední dvě ligoová kola. Zpočátku bezproblémová rekonvalescence se ale zkomplikovala. V srpnu přerušil přípravu a na šest týdnů se přesunul na léčení do Německa. Poté začal s Letenskými znovu trénovat, jenže v listopadu musel podstoupit další operaci. Do hry se vrátil až v únoru v ligoovém duelu proti Bohemians 1905. Jako střídající hráč strávil na hřišti 26 minut. Další minutu přidal v březnu proti Plzni, od té doby nehrál. Nyní jeho koleno nezvládlo zvýšenou zátěž v prvním týdnu přípravy.

► Olomouc bez Buchty!

Fotbalistům Olomouce bude v úvodu nové prvotigové sezony chybět zkušený brankář Miloš Buchta, který si zlomil prst na ruce a čeká ho několikátý denní pauza. Zranil se v sobotním přípravném utkání s Trnavou, které Sigma doma prohrála 1:2. Osmatřicetiletý gólman byl v posledních sezonách jasnou „jedničkou“ Hanáků a pozici si měl udržet i pod novým trenérem Radoslavem Látalem, který teď bude mít k dispozici brankáře Michala Reichla a Aleše Mandouse.

► Fantiš následuje
Csaplára do Zlína

Po necelých dvou letech se vrací do Zlína Antonín Fantiš. Sedmadvacetiletý útočník přestoupil z Příbrami a ve staronovém působišti podepsal tříletou smlouvu. Ve Zlíně působil v letech 2015 až 2017, i vinou zranění se tehdy příliš neprosadil. Se Středočechy následně vybojoval návrat do ligy a v uplynulé sezoně byl po Janu Matouškovici druhým nejlepším týmovým střelcem. Nejvyšší soutěž hrával také v Jablonci a Ostravě, celkem má v lize na kontě 202 startů a 20 branek. Ve Zlíně se znovu sejde s trenérem Josefem Csaplarem, který v uplynulé sezoně působil v Příbrami a v závěru ročníku ho nahradil Roman Nádvořník.

STALO SE...

► Vatajelu se vrací
do Craiovy

Po dvou a půl letech opustil Spartu Bogdan Vatajelu. Šestadvacetiletý rumunský levý obránce či záložník přestoupil zpět do Craiovy, odkud na konci roku 2016 na Letnou přišel. Se staronovým klubem podepsal čtyřletý kontrakt. Ve Spartě se natrvalo do základní sestavy nedokázal prosadit a za Pražany odehrál 39 soutěžních zápasů. Jarní část uplynulé sezony strávil na hostování v Jablonci, kde se dostal do výborné formy. V dresu Severočechů vstřelil své jediné dva góly v české lize, klub ale neuplatnil opci, kterou na hráče měl. Vátajelu se tak vrátil do Sparty, kde měl ještě rok smlouvu.

► Čivič přestoupil
do Ferencvárose

Fotbalisty pražské Sparty opustil obránce Eldar Čivič. Třidvacetiletý bosenský reprezentant přestoupil do týmu maďarského mistra Ferencvárose Budapešť, s nímž podepsal tříletý kontrakt. Do Sparty přišel před dvěma lety ze Slovácka. V první sezoně na Letné odehrál jen šest utkání a kvůli malému vytížení zamířil vloni v únoru na hostování do Trnavy, s níž vyhrál slovenskou ligu. V uplynulém ročníku zasáhl levý obránce v letenském dresu do 20 ligových zápasů. Trvale se ale hráč s osmi starty za bosenskou reprezentaci do základní sestavy neprosadil a Spartu dva roky před vypršením kontraktu opustil.

► Hájek se upsal Arnhemu

Obránce Tomáš Hájek přestoupil z Plzně do Arnhemu. Sedmadvacetiletý stoper, který v jarní části minulé sezony hostoval v Mladé Boleslavi, s nizozemským klubem podepsal tříletou smlouvu. Do Plzně přišel v lednu 2017 ze Zlína, ale ve Viktorii si nedokázal vybojovat pevné místo v základní sestavě a trenér Pavel Vrba s ním přestal počítat. Po návratu z Mladé Boleslavi se nevešel do plzeňského kádru pro letní soustředění v Rakousku. V české nejvyšší soutěži odehrál 86 zápasů, v nichž si připsal čtyři góly. Nyní ho čeká první zahraniční angažmá, v němž se potká s Vjačeslavem Karavajevem, bývalým ruským obráncem Dukly, Jablonce a Sparty. Arnhem v uplynulém ročníku nizozemské ligy skončil na pátém místě a v létě ho čeká předkolo Evropské ligy. Trenérem Vitesse je Leonid Sluckij, který v minulosti vedl CSKA Moskva, ruskou reprezentaci a naposledy krátce i anglický Hull.

„FANOUŠCI LONI ASI MOC NADŠENÍ NEBYLI“

V posledním ročníku Bohemka doma vyhrála snad jenom dvakrát. Občas jsem si během sezony s bývalými spoluhráči volal. Říkal jsem jim v legraci, že v Ďolíčku se hrál vždycky fotbal pro fanoušky, a že teď asi moc nadšení nebyli. Ale klobouk dolů před nimi. Aby se zachránilo mužstvo, které vyhrálo doma dvakrát v sezoně, je rarita. Tenkrát jsme osmdesát procent bodů získali na vlastním stadionu. Věřím, že fanouškům v příští sezoně budeme dělat v Ďolíčku převážně radost.

„SEZONA V TRNAVĚ BYLA PLNÁ ZVRATŮ“

Průběh sezony v Trnavě byl jako na houpačce, byla plná zvrátů. Podzim byl pohádkový, nikdo nečekal, kam až to dotáhneme. Stáli jsme kousek od Ligy mistrů, nakonec jsme hráli skupinu Evropské ligy. Získali jsme v ní sedm bodů. Jenže potom přišel blesk z čistého nebe. Před koncem podzimní části majitel vyhlásil, že v klubu končí. V návaznosti na tuto informaci skončilo několik lidí z vedení. Od sportovního manažera, přes ředitele, který byl ve Spartaku desítky let, až po trenéra Látala. Byli jsme v šoku, nevěděli jsme, co bude dál. Bylo to období velké nejistoty.

V TRNAVĚ PROŽIL ČESKÝ ZÁLOŽNÍK V MINULÉ SEZONĚ TURBULENTNÍ ROČNÍK ZAKONČENÝ ZISKEM SLOVENSKÉHO POHÁRU.

JAKUB RADA * **Narozen:** 5. října 1987 * **Výška:** 185cm * **Váha:** 77kg * **Stav:** ženatý, manželka Dana * **Fotbalový post:** záložník * **Hráčská kariéra:** Sparta Praha (1993-2007), SK Kladno (2008), Slovan Bratislava (2008), Sparta Praha (2009-2012), Bohemians 1905 (2012-2015), Mladá Boleslav (2015-2018), Sparta Trnava (2018-2019), Bohemians 1905 (2019-?) * **Česká liga:** 105 zápasů/15 gólů * **Reprezentace:** 2/0 * **Největší úspěchy:** postup do první ligy (2013), postup do finále Českého poháru (2016), postup do předkola Evropské ligy (2016, 2017), účastník základní skupiny Evropské ligy (2018)

V JEDNOM ZE SVÝCH DVOU REPREZENTAČNÍCH UTKÁNÍ NASTOUPIL JAKUB RADA 29. 3. 2016 PROTI ŠVÉDŮM S HVĚZDNÝM ZLATANEM IBRAHIMOVIČEM.

„BÁLI JSME SE NOUZOVÉHO REŽIMU“

To, co se přihodilo v Trnavě, považuji za světový unikát. Pokud se jakémukoli klubu povede mimořádný úspěch, spojený s výraznou finanční injekcí za postupy a body ve skupině evropského poháru, výrazně mu to pomůže do dalších let. I sportovně. V Trnavě se stal přesný opak. V kabině nás napadaly všemožné myšlenky, informace byly rozporuplné. Někdo tvrdil, že to bude v klidu, jiní se zase obávali, že nebudou chodit výplaty. Že majitel utáhne kohoutky a nastane nouzový režim.

„PO TRIUMFU V POHÁRU BYLA ZASE EUFORIE“

Realita na jaře byla příznivá, Spartak fungoval normálně. Všechno bylo ok, černé scénáře se naštěstí neaplnily. Sezonu jsme nakonec zakončili úspěšně, vyhráli jsme Slovenský pohár. Musím říct, že rok v Trnavě byl psychicky náročný, byl jsem z něj vyždímaný. Zažil jsem přechod z obrovské euforie do bezesných nocí. Jarem jsme se pak protápili, hráli jsme ve skupině o udržení, situace vyдалa všelijak. Měli jsme obavy, jestli se zachráníme, byly to velké nervy. No, a nakonec se nám povedlo vyhrát Slovenský pohár a mohli jsme zase zažít euforii.” ■

KALENDÁRIUM

ČERVENEC

Datum narození, jméno (reprezentoval v letech, zápasy/góly)

3. ČERVENEC

1990	Lukáš Bartošák	2015	1/0
------	----------------	------	-----

4. ČERVENEC

1971	Vítězslav Tuma	-----	---
------	----------------	-------	-----

5. ČERVENEC

1896	Jan Novák	1924	2/1
------	-----------	------	-----

1905	František Svoboda	1926-1937	43/22
------	-------------------	-----------	-------

1980	David Rozehnal	2004-2009	60/1
------	----------------	-----------	------

1990	Ondřej Vaněk	2013-2015	8/0
------	--------------	-----------	-----

1992	Ladislav Krejčí	2012-?	40/5
------	-----------------	--------	------

1993	Lukáš Pokorný	2016	1/0
------	---------------	------	-----

7. ČERVENEC

1982	Jan Laštůvka	2011-2013	3/0
------	--------------	-----------	-----

8. ČERVENEC

1938	Vojtech Masný	1964-1967	3/0
------	---------------	-----------	-----

1968	Roman Vonášek	1994-1999	8/0
------	---------------	-----------	-----

DAVID ROZEHNAL

Sportovnisurnal.cz
V centru sportovního dění

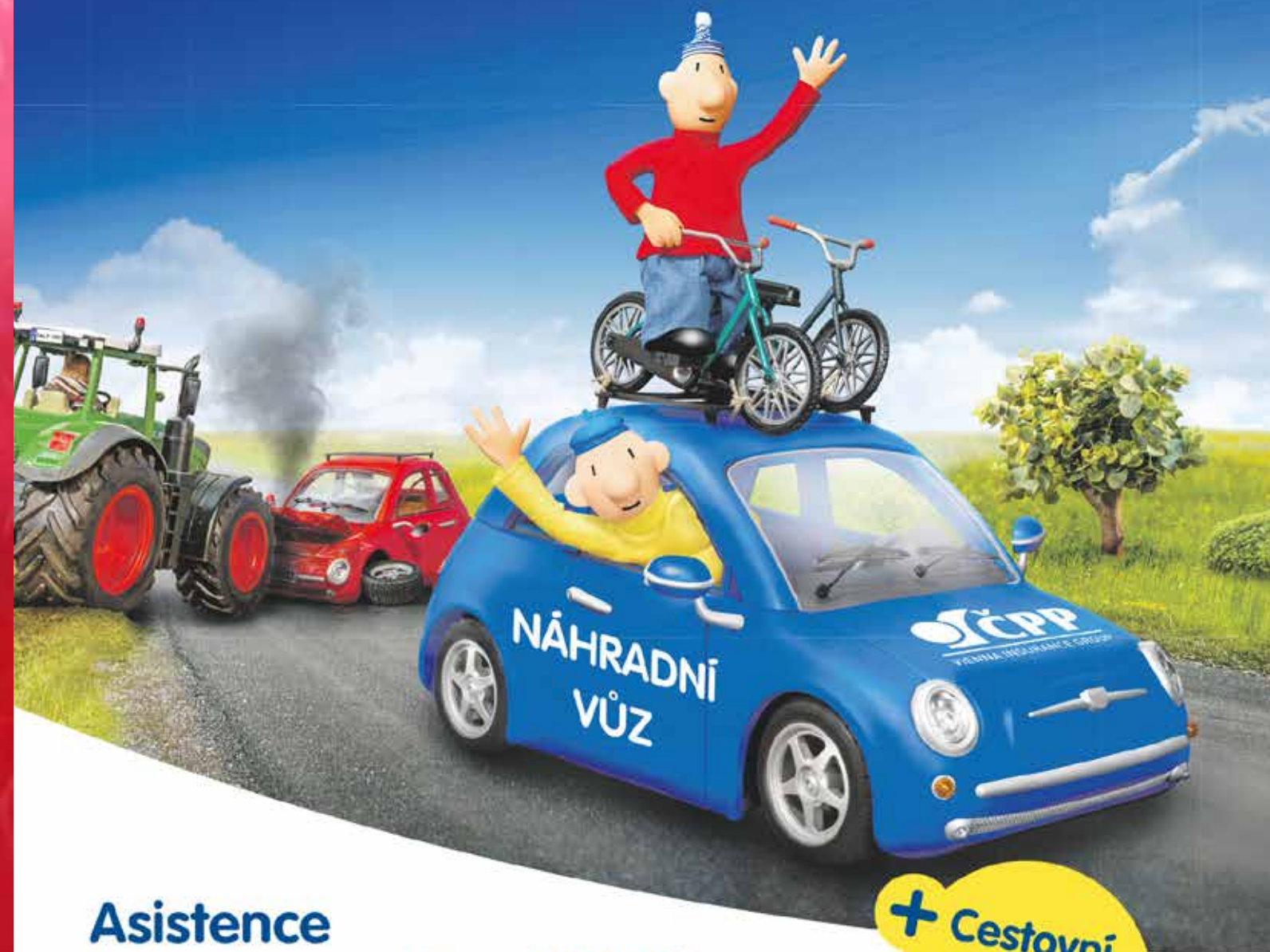

**FANDI REPŘE!
VE SPRÁVNÝCH
BARVÁCH**

WWW.REPREFOTBAL.CZ

**AUTO DOJELO,
DOVOLENÁ JEDE DÁL**

**Asistence
k novému autopojištění**

- odtaž vozidla do vzdálenosti 1 250 km
- náhradní vůz až na 8 dní i při pouhé poruše
- úhrada neopravitelné pneumatiky na území ČR v limitu 4 000 Kč
- nyní se slevou 600 Kč

**+ Cestovní
pojištění
ZDARMA**

**AUTEM
BEZ STAROSTÍ**

ČPP
VIENNA INSURANCE GROUP

GÓL TÝDNE

V ruské lize více cizinců

Od sezony 2020/2021 bude moci v ruské lize nastupovat v každém týmu do zápasu až osm cizinců. Na stejné číslo ale zároveň výkonný výbor tamního fotbalového svazu omezil počet zahraničních hráčů zapsaných na soupisku pro sezonu.

NEJPOČETNĚJŠÍ ENKLÁVU CIZINCŮ MÁ PETROHRAD. PATŘÍ DO NÍ I ARGENTINEC SEBASTIAN DRIUSSI.

V současnosti platí, že nastoupit do zápasu může maximálně šest cizinců, ale jejich počet na soupisce není omezen. Nyní musí být na hřišti nejméně pět Rusů na tým, nově to budou jen tři. Takzvané pravidlo „6+5“ schválil svaz v roce 2015 s výhledem na domácí mistrovství světa 2018. Snížil tehdy kvótu zahraničních hráčů s cílem zajistit lepší rozvoj domácích talentů. Od přepřísť sezony bude platit pravidlo označované jako „8+17“ a vypořádat se s ním bude muset například mistrovský Zenit Petrohrad, který má v současnosti na soupisce 14 cizinců. Právě osm zahraničních hráčů mají momentálně třeba moskevské celky Spartak a CSKA. ■

Kratší dovolená i příprava

KOUC JINDŘICH TRPIŠOVSKÝ PŘI PŘÍPRAVNÉM ZÁPASE SLAVIE S ČESKÝMI BUDĚJOVICEMI.

Už vloni začínala nejvyšší soutěž o týden dříve oproti dlouholetým termínovým zvyklostem. Letos udělala stejný krok, prvním kolem odstartuje již o druhém červencovém víkendu. Jarní premiérová nadstavba však posunula závěr sezony až na konec května, reprezentanti z tuzemských klubů ještě absolvovali v první červnové dekádě domácí kvalifikační dvojzápas s Bulharskem a Černou Horou.

NOVÉ POSILY BUDOU MÍT MNOHEM MÉNĚ ČASU NA SEHRÁNÍ SE S NOVÝMI SPOLUHRÁČI, COŽ PLATÍ I PRO SLÁVISTU TOMÁŠ HOLEŠE.

VÁCLAV TICHÝ PRAHA

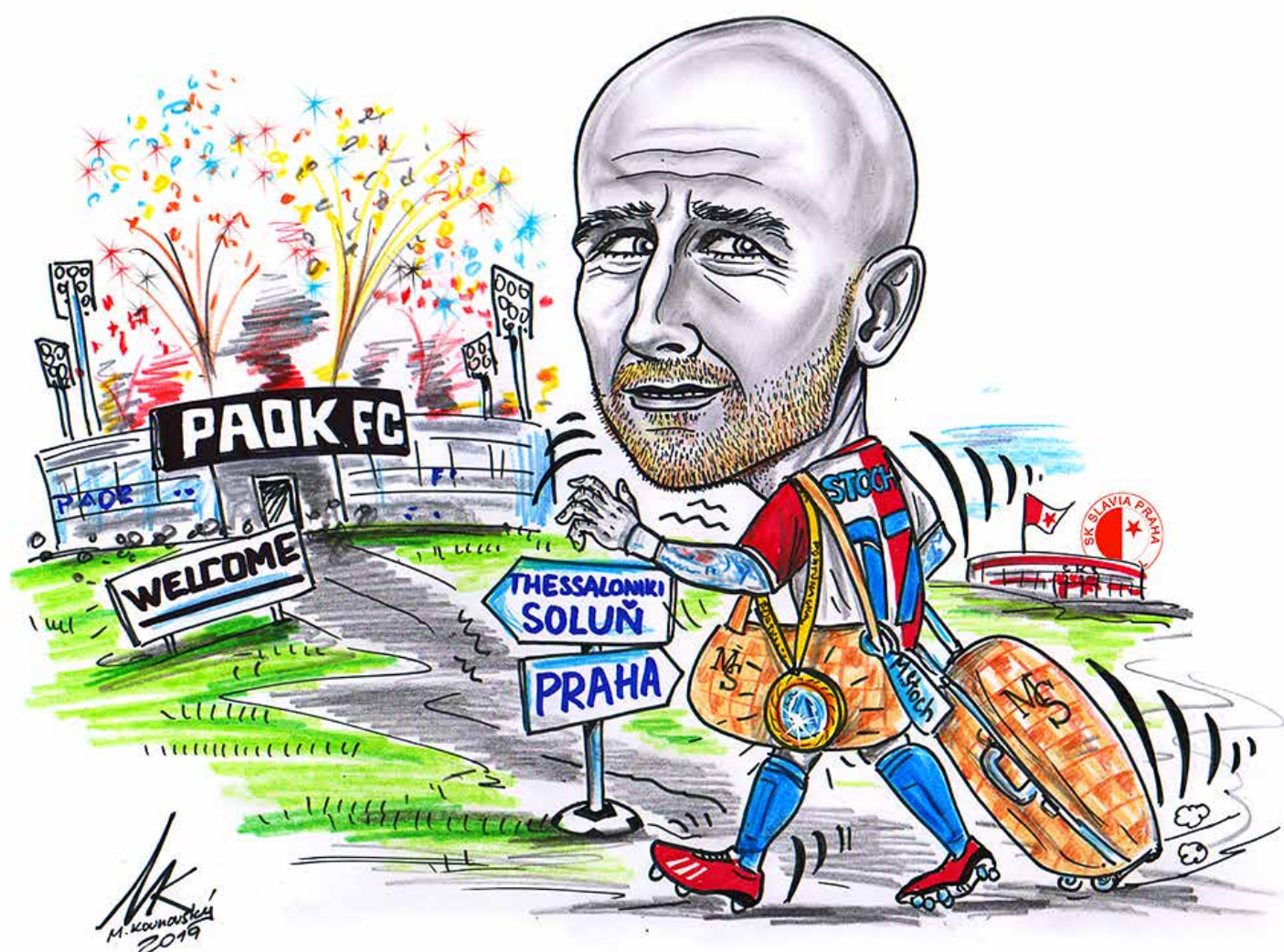
Největším dodavatelem byla mistrovská Slavia a její trenér Jindřich Trpišovský svým oporám umožnil pozdější nástup do letní přípravy alespoň o pár dnů. I proto Souček, Coufal, Masopust, Král, Bořil a Kolář přijeli na úvodní duel s českobudějovickým nováčkem do Čelákovic pouze v roli diváků a většinou s rodinným doprovodem. V neděli v Bratislavě proti domácímu Slovanu se už objevili v sestavě červenobílých. Že by jim dvoutýdenní dovolená stačila k „odplavení“ fyzické, a hlavně psychické únavy po enormně dlouhé sezoně je iluzorní představou.

Kouč Trpišovský si otevřeně posteskl, že musí vměstnat do rekordně krátkých čtyř týdnů, které má na přípravu, tréninkové objemy, rozložené dříve zhruba do měsíce a půl. Slávisté přitom podstoupí stejnou zápasovou nálož jako vloni na podzim, ať uspějí

ve čtvrtém předkole Ligy mistrů či nikoliv, neboť mají již nyní jistou účast ve skupině Evropské ligy, což s sebou nese šest těžkých utkání a stejný počet „anglických“ týdnů. V první polovině nové ligové sezony odehrají týmy dokonce rovných dvacet kol. A nemluvě o reprezentačních povinnostech největších opor v podzimním finiši kvalifikace o postup na EURO 2020...

Kriticky se k současné podobě termínové listiny stavějí i další trenéři - buď k nadstavbové části, nebo k příliš brzkému začátku sezony (ten vítají kvůli rozehranosti snad jen tři zástupci v pohárové Evropě - Plzeň, Jablonec a Mladá Boleslav) či případně k obojímu. Ze všeho nejdřív by ale měli svoje negativní názory sdělit klubovým šéfům, neboť tento inovovaný model si před časem sami odhlasovali na zasedání Ligové fotbalové asociace, která řídí obě profesionální soutěže. ■

KRESBA TÝDNE

Slovenský reprezentační záložník Miroslav Stoch opouští po dvou letech pražskou Slavii a podruhé ve své kariéře bude oblékat dres novopečeného řeckého mistra PAOK Soluň.

**GÓLOVKA - POSLOUCHEJ, TIPUJ A VYHRAJ
VSTUPENKY NA FOTBAL! NA RADIU BEAT.**

**1. BIG BEAT
U NÁS**

Stanislav Tecl:

„Liga mistrů?

Motivace

a cíl!“

Vrací se plnohodnotně zpátky do mistrovského týmu Slavie, která ho po většinu minulé sezony postrádala kvůli operaci natrženého křížového vazy a následné rekonvalescenci. Osmadvacetiletý průbojný útočník STANISLAV TECL by měl pozvednout efektivitu červenobílých a přispět k naplnění ambiciózních plánů pro novou sezonu včetně postupu do základní skupiny Ligy mistrů, kterou si jako jediný ještě v plzeňském dresu zahrál.

VÁCLAV TICHÝ PRAHA

▶ Nastoupil jste na závěrečné minuty posledního zápasu ligové nadstavby v Edenu v derby proti Spartě po téměř osmi-měsíční pauze, abyste se aktivně zúčastnil následné mistrovské korunovace?

„Měl jsem na rozdíl od Jakuba Hromady pár odehraných zápasů ještě z podzimu. Trenér nás poslal na hřiště proti Spartě dokonce oba.“

„Hlavně nenarazit
v předkole na Ajax...“

▶ Kdy se tahle myšlenka na comeback ještě v závěru sezony zrodila?

„Asi když jsem se začal normálně připravovat s mančaftem, což bylo někdy před začátkem nadstavbové části.“

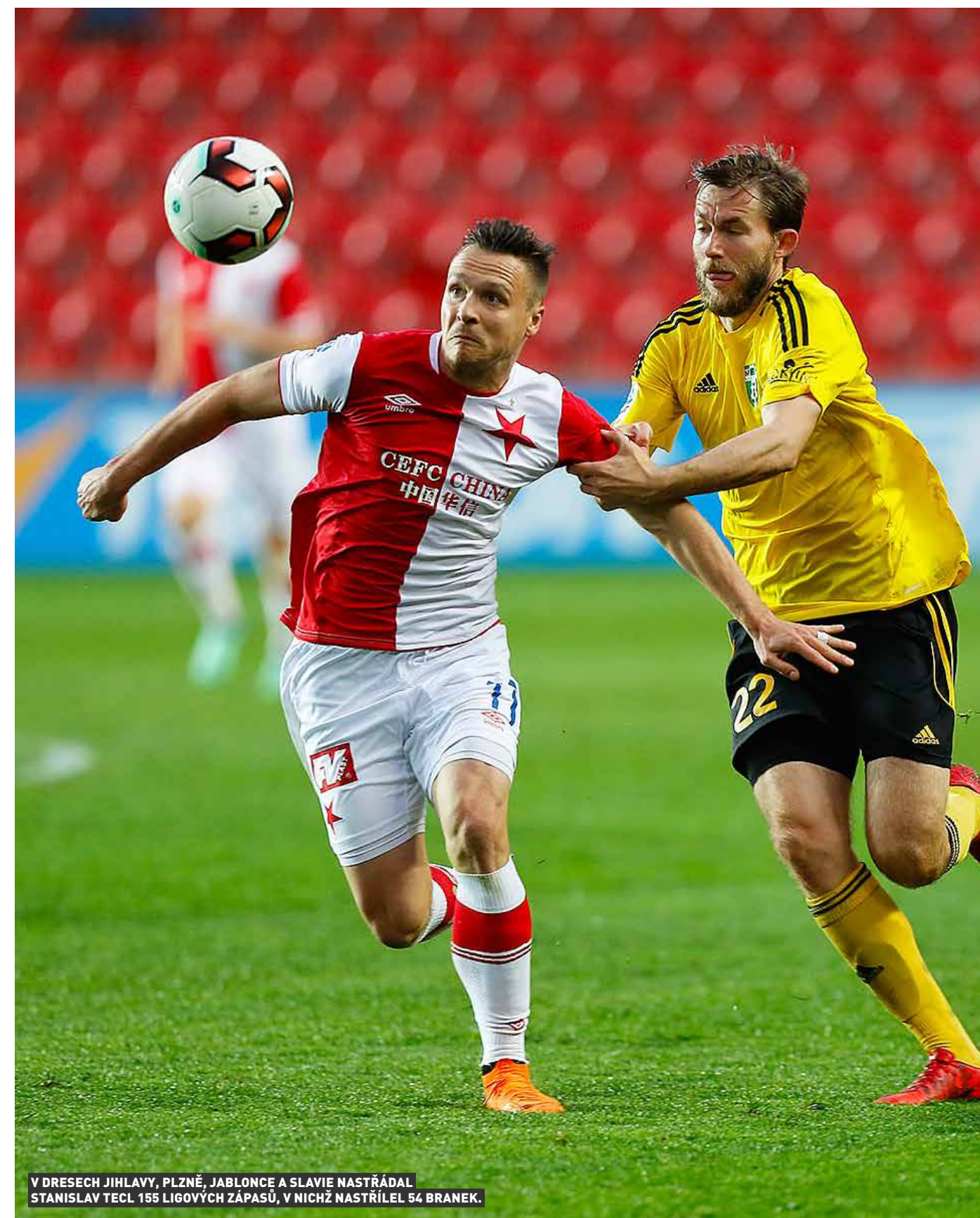
▶ Při vašem podzimním zranění to nejprve nevypadalo na vážnou diagnózu. Dokonce jste nastoupil do utkání Evropské ligy v Kodani!

„Při zářijovém ligovém derby s Bohemkou jsem blbě dopadl a pravé koleno se mi prohnulo dovnitř. Věděl jsem, že to není úplně dobré, ale při tréninku mě to v pohybu nijak nelimitovalo. Jenže při zápase to je něco jiného, tam už to bohužel nešlo... Měl jsem natržený přední zkřížený vaz, operoval mě náš klubový doktor Petr Krejčí.“

▶ Asi jste sezonu vzhledem k dlouhé rekonvalescenci považoval za odpískanou...

STANISLAV TECL (TŘETÍ ZLEVA) JÁŠÁ SE SPOLUHRÁČI PO ZISKU MISTROVSKÉHO TITULU PO POSLEDNÍM ZÁPASE MINULÉ SEZONY, KDY PROTI SPARTĚ NASKOČIL DO HRY NA POSLEDNÍ ČTYŘI MINUTY.

V DRESECH JIHLAVY, PLZNĚ, JABLONCE A SLAVIE NASTŘÁDAL STANISLAV TECL 155 LIGOVÝCH ZÁPASŮ, V NICHŽ NASTŘÍLEL 54 BRANEK.

„Dokázal jsem si spočítat, kdy bych mohl být zase zpátky na hřišti a vycházelo mi to zhruba na duben až květen, kdy sezona vrcholí a většinou necháte návrat až na tu příští po absolvování letní přípravy.“

▶ **Fotbalisté, kteří měli podobné zranění, často říkají, že potřebovali průběžně měnit prostředí, ve kterém rehabilitují, aby je stejné kulisy psychicky příliš neubíjely. Byl jste na tom podobně?**

„Ani ne. Nejdřív jsem docházel k Martinu Janouškovi, se kterým se znám od svých šestnácti let ještě z Jihlavy, k němu na Štvanici. Potom si mě převzali kluci ze Slavie. Ale vzhledem k nabitému programu, který tým měl, jsem nemohl mít jednoho fyzioterapeuta vyloženě jen pro sebe. Pendloval jsem tedy mezi Štvanicí a Edenem, takže i možná proto mě žádná ponorková ne-

moc nepřepadla. Snažil jsem se tomu, že jsem na marodce s vážným zraněním, nijak nepoddávat. Prostě se mi to přihodilo, tak to ve fotbale chodí. Stávají se ještě mnohem horší věci.“

▶ **Tak jste aspoň trpěl na tribuně jako divák při utkáních Slavie, ne?**

„Byla to pro mě naopak nová zkušenost, není, myslím, na škodu vidět fotbal opravdu z nadhledu, když sedíte mezi diváky na tribuně. A protože se klukům v české lize i v té Evropské dařilo, tak jsem si to spíš užíval, než abych s nimi na dálku nějak trpěl. Měl jsem také mnohem víc času na našeho malého Matěje, než kdybych byl v normálním fotbalovém zápřahu.“

▶ **Ten vám už v polovině června začal!**

„Na rozdíl od většiny kluků jsem šel do letní přípravy celkem odpočinutý, u nich si po dvoutýdenní dovolené nejsem moc jistý,

ZRANĚNÍ SI VE SVÉ KARIÉŘE UŽIL STANISLAV TECL VÍCE NEŽ DOST.

PŘÍPRAVNÝ MAČ PROTI ČESKÝM BUDĚJOVICÍM DAL STANISLAVU TECLU VE VELKÉM VEDRU POŘÁDNĚ ZABRAT.

jestli si aspoň trochu stihli vyčistit hlavu od fotbalu. Hlavně ti, co ještě absolvovali s národákem červnový kvalifikační dvojzápas. Pauza mezi sezonami je minimální.“

▶ **Trenér Jindřich Trpišovský si po jediném domácím utkání v Čelákovících s Českými Budějovicemi posteskl, že přípravné období je příliš krátké a že do něj musí vměstnat i obsah těch dvou chybějících týdnů. Dostali jste při úvodním soustředění v Rakousku hodně do těla?**

„Byli jsme tam sice jen pár dnů, ale museli jsme toho hodně odběhat, takže nic příjemného. Trénovali jsme dvakrát denně, mně osobně běhání nijak nevádí, ale teď jsem po dlouhé pauze byl úplně vyřízený. Mezi tréninky jsme se jen na pokojích natáhli, na nic jiného jsme kvůli únavě neměli ani pomyslení. Po návratu

do Prahy jsme dostali přes víkend volno, minulé pondělí a úterý jsme v těch třicetistupňových vedrech normálně trénovali. Střední zápas s Budějovicemi, to byla i přes posunutý začátek až na půl sedmou večer hrozná nálož. Odkopal jsem první půli a měl jsem toho fyzicky plné zuby. Herně to nebyla taky žádná sláva, ta několikaměsíční pauza je ještě znát. Ve čtvrtek trénovali jen kluci, kteří v Čelákovících nehráli, a v pátek jsme vyrazili autobusem na druhé soustředění do Rakouska, což za současného počasí je pochopitelně dost únavné.“

▶ **Herních prověrek nemáte v letní přípravě také příliš mnoho!**

„Myslím si, že vzhledem ke krátké přípravě jsou tréninky důležitější než herní vyladění. V neděli jsme hráli v Bratislavě se

Slovanem, proti kterému jsem ale nenastoupil. V úterý nás čeká Austria Vídeň a v sobotu v Trnavě zápas o Česko-slovenský superpohár s domácím Spartakem. No a za týden už startuje nový ligový ročník.”

▶ **V jeho úvodu hraje Slavia dvakrát za sebou venku ve Zlíně a v Teplicích kvůli generální rekonstrukci trávníku v Edenu...**

„Samozřejmě, že by bylo lepší hrát na začátku jednou doma, ale s touhle variantou klub dopředu počítal a my se s ní jako mančaft musíme vyrovnat.”

▶ **Brzký začátek nejvyšší soutěže má alespoň klad v tom, že budete rozehranější před předkoly evropských pohárů!**

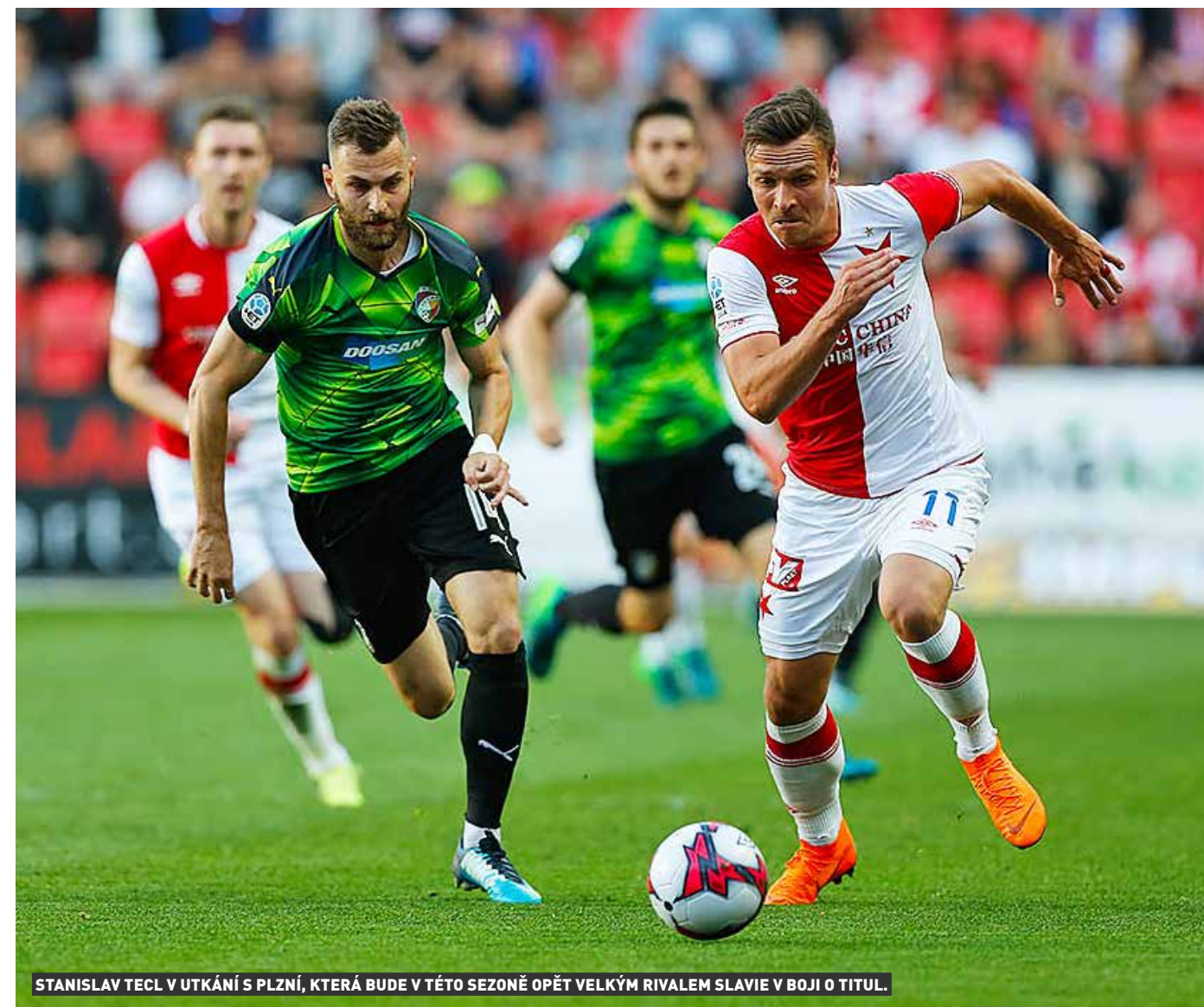
„To je pravda, i když se Slavií půjdeme až do čtvrtého předkola Ligy mistrů v polovině srpna, ostatní české kluby budou hrát už v červenci.”

▶ **Už se ve slávistické kabině mluví o Lize mistrů?**

„Je to pro nás velká motivace a nejvyšší cíl probouzet se do skupinové fáze Ligy mistrů. Proto se na tohle téma s blízcími se zápasy bude stále víc mluvit. Já jsem si ji asi jako jediný ze současného mančaftu už zahrál. S Plzní jsme měli ve skupině evropské velkokluby Bayern Mnichov, Manchester City a CSKA Moskva. Byly to nezapomenutelné zápasy, dokonce se nám podařilo ze třetího místa postoupit do jarního play-off Evropské ligy, ve kte-

V LETNÍ PŘÍPRAVĚ SE MUSÍ STANISLAV TECL TRENÉRU TRPIŠOVSKÉMU NÁLEŽITĚ PŘEDVÉST. TEN MÁ DO ÚTOKU SLAVIE K DISPOZICI ČTYŘI FOTBALISTY.

STANISLAV TECL V UTKÁNÍ S PLZNÍ, KTERÁ BUDE V TÉTO SEZONĚ OPĚT VELKÝM RIVALEM SLAVIE V BOJI O TITUL.

rém jsme senzačně vyřadili Šachtar Doněck a vypadli pak v osmifinále s Olympique Lyon. Moc bych si přál si to znovu se Slavií zopakovat!”

▶ **Potencionální soupeři jsou již jasní. Máte nějakého, kterého byste si přál nebo naopak nepřál?**

„Ve čtvrtém předkole si už nevyberete, nenarazíte na soupeře, přes kterého by bylo snadnější postoupit. Hlavně, abychom nedostali Ajax, to by byl hrozně těžký los... Každopádně víme, že si na podzim v pohárové Evropě zahrajeme, protože máme už nyní jistou skupinu Evropské ligy.”

▶ **Vloni Slavia coby vicemistr ve třetím předkole Champions League ztroskotala na Dynamu Kyjev, byť rozhodně nebyla horším týmem...**

Stanislav Tecl

Narozen: 1. září 1990 * **Výška:** 182cm * **Váha:** 78kg * **Stav:** ženatý, manželka Aneta, syn Matěj (2,5) * **Fotbalový post:** útočník * **Hráčská kariéra:** Vysočina Jihlava (2002-2009), Slavia Praha (2010), Vysočina Jihlava (2010-2012), Viktoria Plzeň (2013-2015), FK Jablonec (2015-2017), Slavia Praha (2017), FK Jablonec (2017-2018), Slavia Praha (2018-?) * **Reprezentace:** 3 zápasy, žádný gól * **Největší úspěchy:** mistr české ligy (2013, 2015, 2017, 2019), vítěz MOL Cupu ([2018, 2019], postup do základní části Ligy mistrů (2013), postup do čtvrtfinále Evropské ligy (2019)

„Jsem přesvědčený, že jsme se za ten rok jako mančaft posunuli, že jsme silnější i mezinárodně zkušenější, což jsme potvrdili i v jarních těžkých zápasech Evropské ligy se Sevillou a Chelsea. Věděli jsme, že Dynamo Kyjev má kvalitní tým, že je pravidelným účastníkem Ligy mistrů a že bude velmi těžké ho vyřadit. Možná někteří příliš optimističtí fanoušci si mysleli, že je to přijatelný los pro nás. Bohužel dokázali gólově potrestat naše chyby, naopak my jsme tak efektivní v koncovce nebyli.“

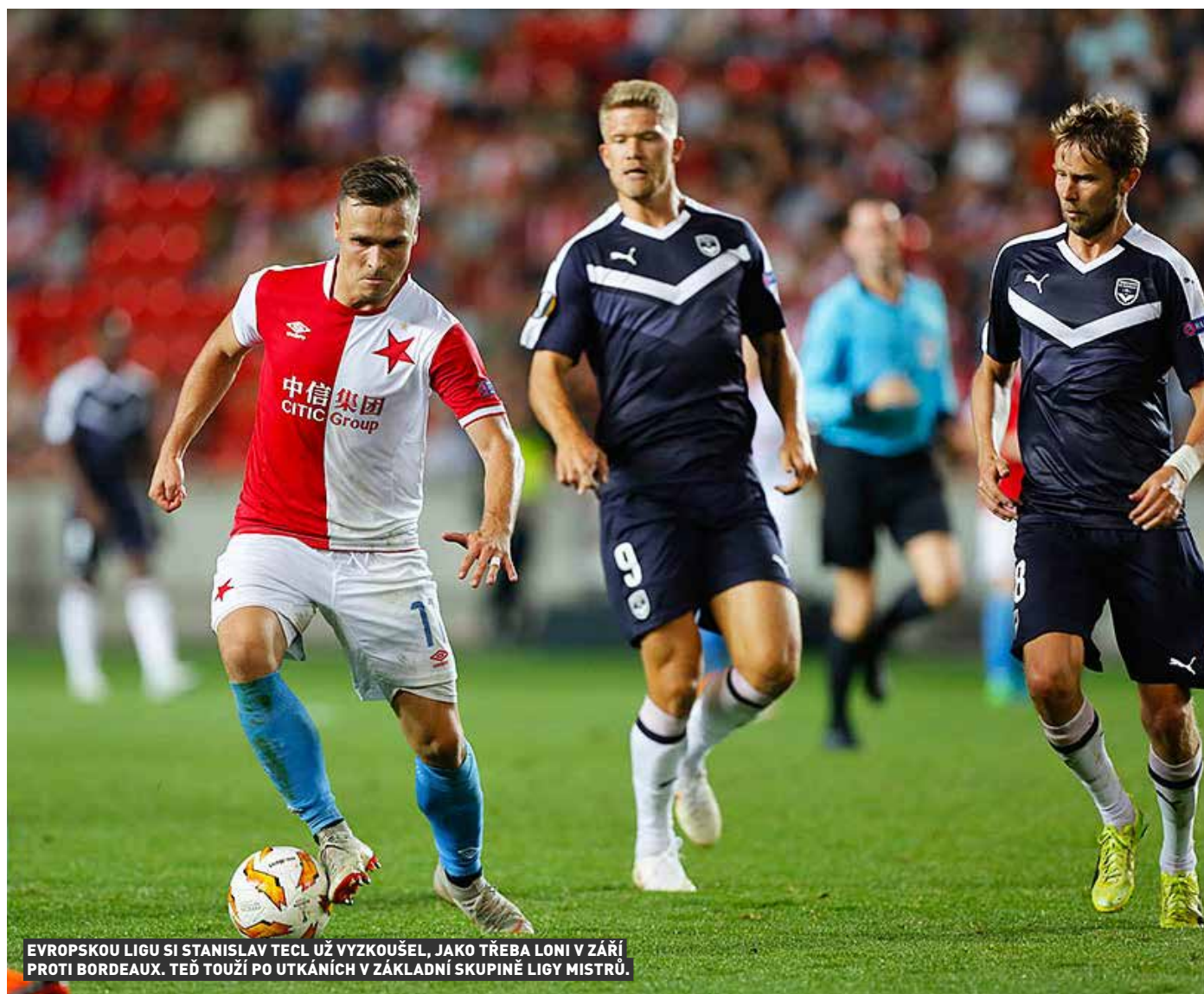
▶ **K žádným výrazným personálním změnám v kádru zatím nedošlo!**

„Modlil jsem se, aby nikdo z mistrovského kádru neodešel, aby se nenarušila kostra týmu a jeho sehranost, která se stále víc zlepšuje. V tom by měla být i naše síla v boji o Ligu mistrů.“

▶ **Vás čeká i boj o místo v základní sestavě...**

„Po příchodu Júsufo (Hilála) jsme v kádru čtyři útočníci. I když budeme hrát na jednoho hrota, tak mi to připadá normální počet pro dlouhou a nabitou sezonu, která nás se Slavii čeká. Trenér s námi pravidelně mluví, jak si naše nasazování v útoku představuje, ale to je samozřejmě interní věc...“ ■

**„Není na škodu vidět
fotbal z tribuny!“**

EVROPSKOU LIGU SI STANISLAV TECL UŽ VYZKOUŠEL, JAKO TŘEBA LONI V ZÁŘÍ PROTI BORDEAUX. TEĎ TOUŽÍ PO UTČÁNÍCH V ZÁKLADNÍ SKUPINĚ LIGY MISTRŮ.

PUMA ONE

FUTURE

 PUMA
FOREVER FASTER

Kopačky Puma Hacked Pack k dostání na e-shopu Top4Football.cz
a také v kamenných obchodech Top4Football.

PRAHA
JEČNÁ 15BRATISLAVA
GRÖSSLINGOVÁ 7

TOP4FOOTBALL
LOVE THE GAME

www.fotbal.cz

Oficiální internetové stránky
Fotbalové asociace České republiky

A screenshot of the official website of the Football Association of the Czech Republic (FAČR). The header features the FAČR logo and navigation links. The main content area includes a banner for the 'ČESKO-SLOVENSKÝ SUPERPOHÁR' (Czech-Slovak Super Cup) on June 6th, followed by news articles about Tomáš Heidenreich, Karel Bohuměk, and other football-related topics. The right sidebar contains social media links and a calendar of upcoming matches. The bottom section lists various projects and services offered by the association, such as membership, donations, and youth football programs.

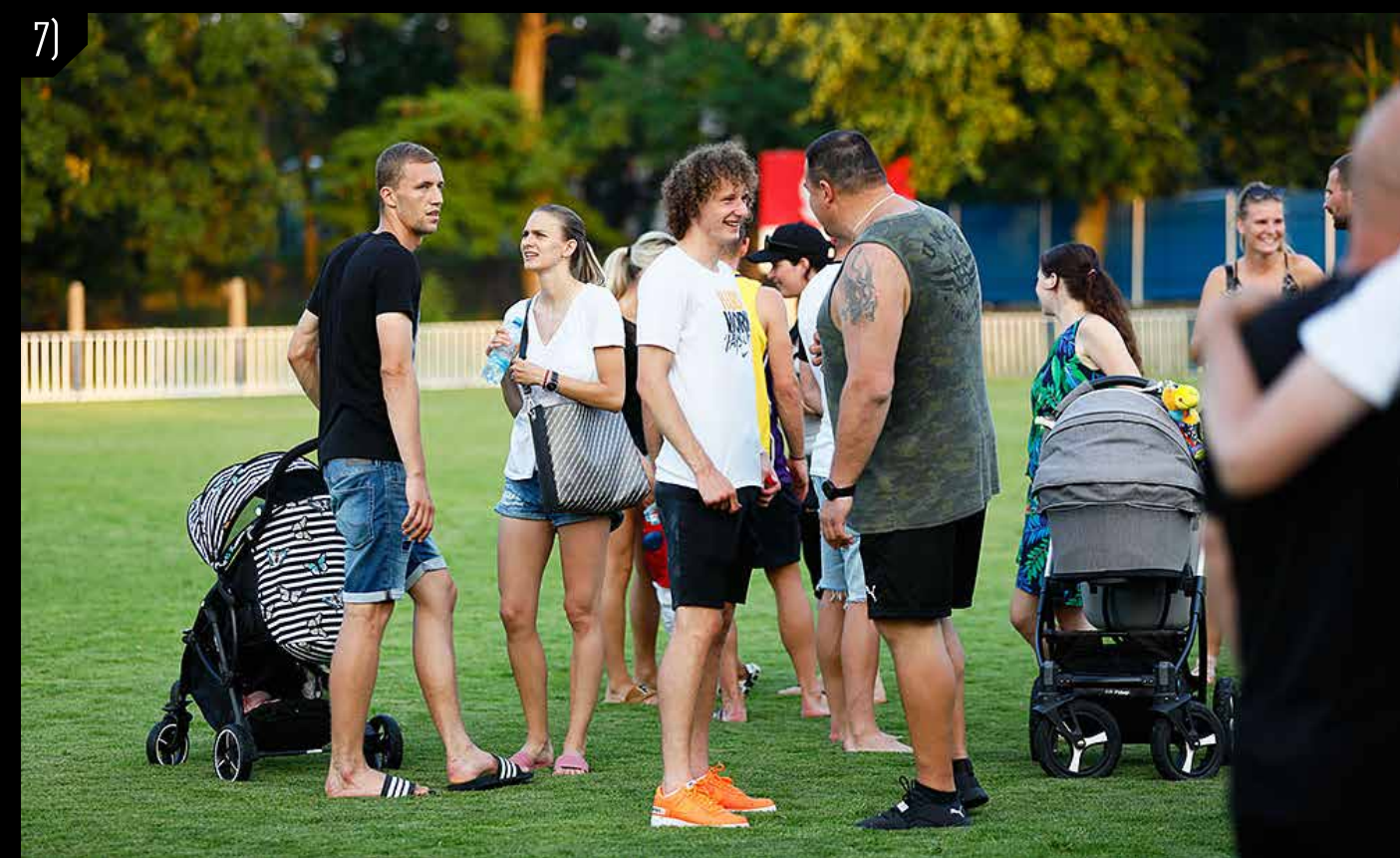
Jak „Budějky“ zdolaly v přípravě Slavii

Slavia - Č. Budějovice 0:2 (0:2)

Jediný přípravný zápas mistrovské Slavie na domácích trávnicích s českobudějovickým nováčkem v Čelákovících řídil Ondřej Pechanec místo původně delegovaného Karla Hrubého (1). Skóre zápasu otevřel v 21. minutě nejlepší střelec minulého ročníku druhé ligy David Ledecký, který využil chybnou rozehrávku slávistického stopera Davida Hovorky (2).

Jihočeši objímají autora vedoucího gólu, který se zasloužil i o druhou branku, když byl v závěru prvního poločasu v pokutovém území faulován Hovorkou a nařízenou penaltu kapitán Jiří Kladrubský s přehledem proměnil (3). David Hovorka odehrál spolu s levým obráncem Jaroslavem Zeleným ze slávistů celé utkání proti českobudějovickému Dynamu, ale první půle mu s kapitánskou páskou příliš nevyšla (4). Po přestávce si navlékla pásku kapitána kvůli zápisnému do pokladny týmu i druhá posila z Jablonce pravý obránce Tomáš Holeš, v pozadí i další novic v kádru červenobílých útočník Júsuf Hilál (5). Gólman Jihočechů Jindřich Staněk odvrací míč do bezpečí před dotírajícím slávistickým kanonýrem Milanem Škodou (6). Reprezentanti dostali od trenéra Jindřicha Trpišovského ještě herní volno, a tak dorazili na stadion v Čelákovících bez kopaček a většinou v doprovodu svých nejbližších (7).

Vše se mění, výjimečná bezpečnost zůstává.

Nový Hyundai Tucson.

Adaptivní tempomat SCC s funkcí Stop & Go

Zabránění čelní srážce FCA

Sledování mrtvého úhlu BCW

Kamerový 360° systém AVM

Díky moderním asistenčním systémům vynikají vozy Hyundai Tucson vysokou mírou bezpečnosti. Např. **adaptivní tempomat SCC s funkcí Stop & Go** pohledá bezpečnou vzdálenost mezi vozy v koloně.

Navštivte naše prodejce a využijte jarní prémii Hyundai.

autokout.hyundai.cz

AUTO KOUT CENTRUM, SPOL. S R.O.

Pražská 1820, 250 01 Brandýs nad Labem, tel.: 326 90 50 41

Hyundai Tucson - kombinovaná spotřeba: 4,7-7,9 l/100 km, emise CO₂: 123-180 g/km. Fotografie je pouze ilustrativní.

JUTAgrass®

registrovaná značka umělých trávníků vyráběných firmou JUTA a. s.

UMĚLÝ TRÁVNÍK PRO FOTBAL MULTISPORT DĚTSKÁ HŘIŠTĚ TERASY A ZAHRADY

JUTA

výrobce umělých trávníků s licenci FIFA

www.jutagrass.cz, tel. +420 724 294 071

European Synthetic
Turf Organisation

FORTUNA:LIGA

První liga 2019/20

Program první fotbalové ligy

Letní přípravy ligových klubů jsou v plném běhu, vždyť nejvyšší soutěž zahajuje úvodním kolem již o druhém víkendu v červenci! Na podzim se odehraje rekordních 20 kol, o kolo více než před rokem. Poslední podzimní zápasy jsou na programu o víkendu 14. a 15. prosince. Jaro začne 21. kolem v polovině února a základní část skončí 30. kolem o víkendu 25. a 26. dubna. Poté bude následovat nadstavbová část, která měla premiéru v uplynulé sezoně.

1. KOLO (13. ČERVENCE)

Sparta - Slovácko, Zlín - Slavia, Plzeň - Olomouc, Ostrava - Liberec, Ml. Boleslav - Karviná, Příbram - Teplice, Jablonec - Bohemians, Č. Budějovice - Opava.

2. KOLO (20. ČERVENCE)

Teplice - Slavia, Olomouc - Zlín, Liberec - Plzeň, Karviná - Ostrava, Opava - Příbram, Bohemians - Ml. Boleslav, Sparta - Jablonec, Slovácko - Č. Budějovice.

3. KOLO (27. ČERVENCE)

Č. Budějovice - Sparta, Jablonec - Slovácko, Příbram - Bohemians, Ml. Boleslav - Opava, Ostrava - Teplice, Plzeň - Karviná, Zlín - Liberec, Slavia - Olomouc.

4. KOLO (3. SRPNA)

Sparta - Příbram, Slovácko - Zlín, Opava - Ostrava, Bohemians - Plzeň, Teplice - Ml. Boleslav, Karviná - Slavia, Liberec - Olomouc, Č. Budějovice - Jablonec.

5. KOLO (10. SRPNA)

Olomouc - Karviná, Slavia - Liberec, Zlín - Teplice, Plzeň - Slovácko, Ostrava - Bohemians, Ml. Boleslav - Sparta, Příbram - Č. Budějovice, Jablonec - Opava.

6. KOLO (17. SRPNA)

Karviná - Liberec, Bohemians - Olomouc, Č. Budějovice - Slavia, Opava - Zlín, Teplice - Plzeň, Sparta - Ostrava, Jablonec - Ml. Boleslav, Slovácko - Příbram.

7. KOLO (24. SRPNA)

Liberec - Sparta, Ostrava - Slovácko, Plzeň - Opava, Slavia - Bohemians, Olomouc - Teplice, Zlín - Karviná, Příbram - Jablonec, Ml. Boleslav - Č. Budějovice.

8. KOLO (31. SRPNA)

Sparta - Olomouc, Slovácko - Ml. Boleslav, Opava - Slavia, Bohemians - Liberec, Teplice - Karviná, Příbram - Plzeň, Jablonec - Ostrava, Č. Budějovice - Zlín.

9. KOLO (14. ZÁŘÍ)

Karviná - Bohemians, Liberec - Teplice, Olomouc - Opava, Slavia - Slovácko, Zlín - Sparta, Plzeň - Jablonec, Ostrava - Č. Budějovice, Ml. Boleslav - Příbram.

10. KOLO (21. ZÁŘÍ)

Sparta - Slavia, Slovácko - Teplice, Opava - Liberec, Bohemians - Zlín, Ml. Boleslav - Ostrava, Příbram - Karviná, Jablonec - Olomouc, Č. Budějovice - Plzeň.

11. KOLO (28. ZÁŘÍ)

Teplice - Bohemians, Karviná - Opava, Liberec - Č. Budějovice, Olomouc - Slovácko, Slavia - Ml. Boleslav, Zlín - Jablonec, Plzeň - Sparta, Ostrava - Příbram.

12. KOLO (5. ŘÍJNA)

Sparta - Karviná, Slovácko - Liberec, Opava - Teplice, Ostrava - Zlín, Ml. Boleslav - Plzeň, Příbram - Olomouc, Jablonec - Slavia, Č. Budějovice - Bohemians.

13. KOLO (19. ŘÍJNA)

Bohemians - Opava, Teplice - Sparta, Karviná - Slovácko, Liberec - Jablonec, Olomouc - Č. Budějovice, Slavia - Příbram, Zlín - Ml. Boleslav, Plzeň - Ostrava.

14. KOLO (26. ŘÍJNA)

Sparta - Bohemians, Slovácko - Opava, Plzeň - Slavia, Ostrava - Olomouc, Ml. Boleslav - Liberec, Příbram - Zlín, Jablonec - Teplice, Č. Budějovice - Karviná.

15. KOLO (2. LISTOPADU)

Opava - Sparta, Bohemians - Slovácko, Teplice - Č. Budějovice, Karviná - Jablonec, Liberec - Příbram, Olomouc - Ml. Boleslav, Slavia - Ostrava, Zlín - Plzeň.

16. KOLO (9. LISTOPADU)

Slavia - Teplice, Zlín - Olomouc, Plzeň - Liberec, Ostrava - Karviná, Ml. Boleslav - Bohemians, Příbram - Opava, Jablonec - Sparta, Č. Budějovice - Slovácko.

17. KOLO (23. LISTOPADU)

Sparta - Č. Budějovice, Slovácko - Jablonec, Opava - Ml. Boleslav, Bohemians - Příbram, Teplice - Ostrava, Karviná - Plzeň, Liberec - Zlín, Olomouc - Slavia.

18. KOLO (30. LISTOPADU)

Příbram - Sparta, Zlín - Slovácko, Ostrava - Opava, Plzeň - Bohemians, Ml. Boleslav - Teplice, Slavia - Karviná, Olomouc - Liberec, Jablonec - Č. Budějovice.

19. KOLO (7. PROSINCE)

Karviná - Olomouc, Liberec - Slavia, Teplice - Zlín, Slovácko - Plzeň, Bohemians - Ostrava, Sparta - Ml. Boleslav, Č. Budějovice - Příbram, Opava - Jablonec.

20. KOLO (14. PROSINCE)

Liberec - Karviná, Olomouc - Bohemians, Slavia - Č. Budějovice, Zlín - Opava, Plzeň - Teplice, Ostrava - Sparta, Ml. Boleslav - Jablonec, Příbram - Slovácko.

21. KOLO (15. ÚNORA 2020)

Sparta - Liberec, Slovácko - Ostrava, Opava - Plzeň, Bohemians - Slavia, Teplice - Olomouc, Karviná - Zlín, Jablonec - Příbram, Č. Budějovice - Ml. Boleslav.

22. KOLO (22. ÚNORA)

Olomouc - Sparta, Ml. Boleslav - Slovácko, Slavia - Opava, Liberec - Bohemians, Karviná - Teplice, Plzeň - Příbram, Ostrava - Jablonec, Zlín - Č. Budějovice.

23. KOLO (29. ÚNORA)

Bohemians - Karviná, Teplice - Liberec, Opava - Olomouc, Slovácko - Slavia, Sparta - Zlín, Jablonec - Plzeň, Č. Budějovice - Ostrava, Příbram - Ml. Boleslav.

24. KOLO (7. BŘEZNA)

Slavia - Sparta, Teplice - Slovácko, Liberec - Opava, Zlín - Bohemians, Ostrava - Ml. Boleslav, Karviná - Příbram, Olomouc - Jablonec, Plzeň - Č. Budějovice.

25. KOLO (14. BŘEZNA)

Bohemians - Teplice, Opava - Karviná, Č. Budějovice - Liberec, Slovácko - Olomouc, Ml. Boleslav - Slavia, Jablonec - Zlín, Sparta - Plzeň, Příbram - Ostrava.

26. KOLO (21. BŘEZNA)

Karviná - Sparta, Liberec - Slovácko, Teplice - Opava, Zlín - Ostrava, Plzeň - Ml. Boleslav, Olomouc - Příbram, Slavia - Jablonec, Bohemians - Č. Budějovice.

27. KOLO (4. DUBNA)

Opava - Bohemians, Sparta - Teplice, Slovácko - Karviná, Jablonec - Liberec, Č. Budějovice - Olomouc, Příbram - Slavia, Ml. Boleslav - Zlín, Ostrava - Plzeň.

28. KOLO (11. DUBNA)

Bohemians - Sparta, Opava - Slovácko, Slavia - Plzeň, Olomouc - Ostrava, Liberec - Ml. Boleslav, Zlín - Příbram, Teplice - Jablonec, Karviná - Č. Budějovice.

29. KOLO (18. DUBNA)

Sparta - Opava, Slovácko - Bohemians, Č. Budějovice - Teplice, Jablonec - Karviná, Příbram - Liberec, Ml. Boleslav - Olomouc, Ostrava - Slavia, Plzeň - Zlín.

30. KOLO (25. DUBNA)

Slovácko - Sparta, Slavia - Zlín, Olomouc - Plzeň, Liberec - Ostrava, Karviná - Ml. Boleslav, Teplice - Příbram, Bohemians - Jablonec, Opava - Č. Budějovice.

VŽDYCKY STOJÍME ZA NAŠÍ JEDENÁCTKOU

NA SMÍCHOVĚ SE DÍKY SVORNOSTI NAŠICH LIDÍ ODJAKŽIVA PILO PIVO
A HRÁL FOTBAL. A TO HNED JEDEN Z PRVNÍCH MAČŮ VŮBEC. V ROCE 1885
NA ZAHRADĚ HRABĚTE BUQUOYE. NO A PIVO SE TADY PIJE A FOTBAL HRAJE
DODNES. PROTOŽE REPREZENTOVAT JE PRO NÁS NEJVÍC.

Staropramen
ZALOŽENO NA SMÍCHOVĚ

TOP4FOOTBALL

LOVE THE GAME

Česká reprezentační kolekce a nejnovější kopačky Puma k dostání na e-shopu Top4Football.cz a také v kamenných obchodech Top4Football.

PRAHA
JEČNÁ 15

BRATISLAVA
GRÖSSLINGOVÁ 7

TOP4FOOTBALL
LOVE THE GAME

barvy | tmely | omítky

PREMIUM PARTNER
ČESKÉ FOTBALOVÉ REPREZENTACE

interiérové barvy
latexové barvy
fasádní barvy
tenkovrstvé omítkoviny
zateplovací systémy
penetrace a prostředky pro úpravu povrchu
vodou ředitelné barvy na dřevo, kov a beton
rozpouštědlové barvy na dřevo a kov
tónovací barvy a přípravky
tónovací systémy
tmely, štuky, lepidla, stavební a malířské suroviny

www.het.cz

Neodpustitelné hříchy neapolského polobožáka

Dopoledne jsem byl v kině snad naposledy ještě za vysokoškolských novinářských studií a párkrát i v kině Světozor. Ale určitě nikdy na dokumentárním filmu. Unikátními záběry zachycený život jedné z největších hvězd historie fotbalu Diega Maradony připomínal napínavý thriller, který nás držel více jak dvě hodiny v napětí, byť jsme všichni v sále věděli, jak to s argentinským míčovým kouzelníkem nakonec neslavně dopadlo.

OD OSCAROVÉHO REŽISÉRA FILMŮ **SENNA** & **AMY**

FESTIVAL DE CANNES
2019 OFFICIAL SELECTION

kviff
distribution

DIEGO MARADONA

V KINECH
OD 18. ČERVENCE

WWW.KVIFFDISTRIBUTION.CZ

VÁCLAV TICHÝ PRAHA

Maradonův dlouholetý přítel a první agent Jorge Cyterszpiller, který mu domluvil první přestup do Boca Juniors i lukrativní transfery do Barcelony a Neapole, najal počátkem osmdesátých let dva kameramany Argentince Juana Laburu a Itala Lugiho Martucciho, aby zdokumentovali jeho život. Natočili stovky hodin materiálu, ze kterého se podařilo vytvořit celovečerní film až o čtyři dekády později. Snímali kamerou fotbalové zápasy přímo od postranní čáry, takže autenticky slyšíte doteky míče či zvuky z osobních soubojů, kterých kličkující Maradona v každém utkání podstoupil bezpočet, neboť soupeři se ho snažili zastavit všemožnými způsoby a dost často marně. Nikdy jsem také neviděl bitku, do které se zapojil ještě v dresu Barcelony v utkání španělské ligy, v níž by se za některé kopy nestyděli ani dnešní protagonisté nejruznějších bojových sportů.

Nosnou konstrukcí filmu je angažmá v Neapoli, kterou od svého příjezdu na stadion San Paolo doslova pohlázel. A jak do té doby vysmíváný tým z města pod Vesuvem díky argentinskému špil-

machovi strmě stoupal tabulkou Serie A, nadšení neapolských „tifosi“ přerůstalo v davové šílenství, které Maradona, považovaný za poloboha, dříve nebo později nemohl jako člověk ustát. Sekvence z jásající kabiny po zisku premiérového „scudetta“, kde se ujal i role reportéra, zpovídajícího spoluhráče a klubového prezidenta, či z častých bujarých večírků, kterých se pravidelně účastnil, to výmluvně ilustrují. Dalším neocenitelným zdrojem byl archiv manželky Claudie Villafañe i přítelkyně Cristiany Sinagry, se kterou měl syna, k němuž se otcovsky přihlásil až po mnoha letech. Přesvědčit tyto dvě ženy, aby na dokumentu osobně participovaly, bylo opravdovým majstrštykem.

Asi nejmotivnější pasáž se týká poměrů, ze kterých vzešel. Početné rodině, v níž byl ze šesti dětí jediným mužským potomkem, už v mladém věku zařídil díky svým fotbalovým dovednostem přestěhování z chudinské čtvrti do pronajatého bytu, placeného klubem. Také vizuální velká podobnost s otcem Diegem, obyčejným dělníkem, pracujícím od rána do večera, a jeho postupné zestárnutí ukazují, jak by jeho syn nejspíš dopadl, kdyby

V NEAPOLI SE DIEGO MARADONA STAL TĚMĚŘ BOHEM.

DIEGO MARADONA SE SVÝM CELOŽIVOTNÍM ČÍSLEM 10 NA DRESU A S DČEROU V RŮCE.

mu coby dítěti ulice neučaroval fotbal a neuměl ho tak báječně provozovat. Bývalý osobní trenér Fernando Signorini ve filmu podává výstižnou charakteristiku této rozporuplné osobnosti, když říká: „Diego je pohodový a zábavný, Maradona naopak napružený zarputilec a bojovník.“ Ztotožnil se s ní nakonec i sám režisér Asaf Kapadia, který přesvědčil Maradonu, aby komentoval jednotlivé fragmenty dokumentu o sobě.

Vraťme se ale zpátky k fotbalu! Co mě zaujalo nejvíc? Dvě mistrovství světa, která znamenala zásadní zlom v kariéře Diega Maradony. V roce 1986 v Mexiku dovedl podceňované Argentince k senzačnímu prvenství a jeho nezapomenutelná „boží ruka“, kterou překonal ve čtvrtfinále proti Anglii ve vzdušném souboji brankáře Shiltona, na tom nic nemění, protože ji smazal famózním sólem před druhým gólem. O čtyři roky později se světový šampionát konal v jeho druhém domově v Itálii. V penaltovém rozstřelu v semifinále se „squadrou azzurrou“ si totiž „dovolil“ proměnit pokutový kop a přispět k jejímu vyřazení. Tenhle fotbalový hřích byl najednou společensky neopustitelný a brzy přestalo dosavadní pardonování těch jeho světských, o kterých se všeobecně vědělo

- užívání kokainu ve společnosti lehkých žen a prominentů z neapolského podsvětí. Následoval drakonický distanc, soudy, kvapný odjezd s manželkou a dvěma dcerami z Neapole, která od té doby už nikdy nevyhrála italskou ligu ani evropský pohár, a opakované marné pokusy o comeback slavné kariéry, která předčasně a neslavně skončila... ■

MLADÝ DIEGO SE SVÝM OTCEM A MATKOU.

„Gangsterka“ o Maradonovi

Z více než 500 hodin záběrů ze soukromého archivu slavného fotbalisty vznikl film nazvaný jen jménem „Diego Maradona“. Portrét Argentince označovaného jedněmi za geniálního, jinými za vyvrhele, který obětoval slávě příliš mnoho, poskládal britský režisér, scenárista a producent Asif Kapadia.

Více než dvouhodinový snímek v Česku poprvé uvidí návštěvníci Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech. Po jeho skončení bude na programu akce „Vary ve vašem kině“ a do široké distribuce vstoupí 18. července. Kapadia natočil jen několik celovečerních hraných filmů, za dokumentární životopisný snímek „Amy“ o zpěvačce Amy Winehouseové ale dostal Oscara. Před Maradonou věnoval film také legendárnímu brazilskému automobilovému závodníkovi Formule 1 Ayrtonu Sennovi, kterého mnozí považují za nejlepšího jezdce historie. Programový ředitel karlovarského festivalu Karel Och před projekcí novinářům v pražském kině Světozor řekl, že Kapadia snímkem o Maradonovi završuje trilogii věnovanou slavným osobnostem. A každý z dokumentů měl podle něj trochu jiný žánr, „Senna“ byl akční film, „Amy“ muzikál a „Diego Maradona“ je prý trochu gangsterka, sám režisér mluví o inspiraci ranými filmy Martina Scorseseho. Film ukazuje začátky kluka z předměstského slumu, kde vyrůstal se čtyřmi sestrami a rodiči a už jako malý měl na zádech desítku, s níž pak slavil světové úspěchy. V patnácti letech začal hrát fotbal za juniory a říká, že věděl, že musí živit rodinu; jeho snem prý tehdy bylo koupit rodičům dům. Snímek chronologicky vypráví o jeho dalším vzestupu, o přestupu do neapolského klubu, který

se potýkal s rasismem a nadávkami fanoušků severoitalských týmů jako Juventus nebo Inter. Sleduje, jak Argentina v roce 1986 díky Maradonovi vyhrála mistrovství světa v Mexiku, aby rok poté Neapol, potácející se do té doby na chvostu ligy, Serii A s Maradonou vyhrála. Jak obrovskou slávu to postavou malému fotbalistovi vyneslo a stal se ve městě, prolezlém tehdy mafií, polobohem. Výraznou filmovou linkou je Maradonův nemanželský syn, který se narodil v době jeho působení v Neapoli v roce 1986 a k němuž se Maradona nepřiznal. Italský soud ale v roce 1993 Maradonovo otcovství uznal, až o deset let později se otec a syn potkali. „Je to jen má osobní teorie vycházející z toho, jak jsem ty lidi po léta sledoval. Ale myslím, že právě zapření tohoto dítěte stálo u kořenů Maradonových problémů, nebo je při nejmenším zhoršilo,“ konstatuje Kapadia. Diváci filmu vidí i to, jak je těžké fanatický obdiv ustát a jak Diego tráví čas na divokých večírcích, v nevěrách, podvodech a pletkách s mafií. Podle Kapadii však ať už divák Maradonu miluje za jeho fotbalovou genialitu, nebo nenávidí za jeho podvůdky a slavnou „boží ruku“ z utkání na MS 1986 s Anglií, nemůže na něj zapomenout. Snímek vyzdvihuje jeho odkaz, předvádí jeho genialitu novému publiku a vrhá světlo na jeho demony, kteří ho provázeli temnými stezkami jeho života, říká tvůrce. ■

ASIFU KAPADIAOVI SE PODAŘILO DIEGA MARADONU PŘESVĚDČIT KE SPOLUPRÁCI NA FILMU.

OD OSCAROVÉHO REŽISÉRA FILMŮ **SENNA** & **AMY**

DIEGO MARADONA

REBEL. HRDINA. PODVODNÍK. BŮH.

EDITED BY: PIERRE-EMMANUEL LAFITTE / ON THE CORNER FILM. DIEGO MARADONA: PHOTOGRAPHY BY ANTONIO FANTO. MUSIC BY PIERRE-EMMANUEL LAFITTE. PRODUCTION: PIERRE-EMMANUEL LAFITTE. CO-PRODUCED BY: PIERRE-EMMANUEL LAFITTE. EXECUTIVE PRODUCERS: PIERRE-EMMANUEL LAFITTE, PIERRE-EMMANUEL LAFITTE. PRODUCED BY: PIERRE-EMMANUEL LAFITTE. WRITTEN BY: PIERRE-EMMANUEL LAFITTE. DIRECTED BY: PIERRE-EMMANUEL LAFITTE.

ZDENĚK PAVLIS OD BICANA K LAFATOVI

OLYMPIA

KNIHA ZDENĚKA PAVLISE: OD BICANA K LAFATOVI VYJDE V NAKLADATELSTVÍ OLYMPIA V ŘÍJNU 2019.

Probuzení vzpurného Hanáka

Mockrát za volantem svého kamionu ten stadion míjel, když křižoval Evropou, ale nikdy u něho nezastavil. I pohledem uhýbal, když po dálnici kolem Lucemburku svištěl s obrovitou Scanií. To tak, připomínat si popravu. Největší ostudu, jakou si český fotbal ve své samostatné éře uřízl. Blamáž, která neměla obdoby. Přitom právě on by mohl být nad věcí, protože na malém stadionku Josy Barthela se mu obrátil fotbalový život naruby. Během pouhé půlhodiny.

Česká reprezentace sice s lucemburskými amatéry prohrála a zdálo se, že postup na evropský šampionát do Anglie je nenávratně ztracen, jenže pro Radka Druláka se právě tady konstelace hvězd změnila. A to přesto, že ani on nepřinesl do řad Uhrinova výběru spásu, když jedenáct minut před koncem vystřídal janovského Bombera Tomáše Skuhravého stěžujícího si na ukrutně bolavá záda. Lucemburští pošťáci, úředníci, nádražní výpravčí a kdo ví, z jakých ještě profesí se ještě skládal ten jejich ochotnický výběr vydávaný za národní mužstvo, bránili v ono červnové odpoledne pětadevadesátého roku bezgólovou remízou jako pomnutí a nikdo z českých hráčů jim nebyl schopen dát gól.

Vyhořel Skuhravý, s jejich obranným valem si neporadil legionář z bundesligy Kuka, v jednu marnost se proměňovalo snažení Hapala, Látala, Němečka, Němce a spol. Zoufalý trenér Dušan Uhrin proto nechal svléknout Radka Druláka. Třiatřicetiletého útočníka z Drnovic, který do té doby nakukoval do národa jen sem tam na zápas či dva, aby si pak dával pravidelně třeba i na pět let pauzu. Teď měl českou reprezentaci vysvobodit z neskonaleho trápení, protože doma přece góly střílel. Dostal se do fazóny, ambiciózní venkovské Drnovice na něm stály, měl nakročeno k titulu Krále střelců. „Zkus to. Alespoň jeden dej,“ špital Uhrin prožívající trýznivá muka z toho, že vítězná trefa stále nepřichází. „Alespoň jeden,“ opakoval si i Drulák, když se konečně dostal na plac a vyrukoval ke svému prvnímu kvalifikačnímu utkání o EURO '96.

Dvakrát se sice prodral do šance, při té druhé by dokonce přísahal, že jeho hlavičku vyrážel jeden z těch domácích „no name“ fotbalistů už za čarou, ale co to bylo platné, když velšský sudí

V KLUBU LIGOVÝCH KANONÝRŮ ČASOPISU GÓL MÁ RADEK DRULÁK ZAPSANÝCH 153 BRANEK.

Ashman gól neodpískal. Vyhořel jako všichni kolem něho. Ba co víc, minutu před koncem i on nevěřičně zíral, jak jim dává domácí Hellers jedinou branku zápasu. Pro českou reprezentaci poprava, pro Druláka ovšem začátek údobí, o němž se mu už nesnilo. Uhrin ho vzal na vědomí. Už na předchozí kvalifikaci s Nizozemskem ho sice povolal do širšího kádru, ale teď ho začal zvát do reprezentace pravidelně a on měl najednou v sestavě národáku místo.

S legionářem z Kaiserslauternu Pavlem Kukou vytvořili útočnou dvojici, která přes Nory, Bělorusy, a nakonec i Lucemburčany přece jen vystřílela postup za La Manche, i když se po červnové ostudě v Lucemburku zdálo všechno ztraceno. I na šampionátu v Anglii by spolu hráli. Uhrin to tak alespoň měl ve své partituře psáno. A určitě by se jí držel, protože on k smrti nerad něco měnil. Sestavu tuplem ne. Jenže Drulák sám všechno zvojit. „Byl jsem pitomý, pro to prostě není jiné slovo. Dostal jsem se do ohromného laufu. Nejlepší střelec, ve dvaačtyřiceti Fotbalista roku, všichni mě chtěli a já nedokázal říci ne. A ani v Drnovicích mě nepřibrzdili. Ani Honza Gottvald, který měl v klubu všechno na befel a na Strahově dělal Chvalovskému místopředsedu, ani trenér Stano Jarábek, díky němuž jsem se dostal do tak skvostné fazóny, protože on vy cítil, co ve svých letech potřebuji. Nikdo neřekl: Kurva, brzdi! A já jezdil jako idiot. Na besedy za děcky do škol, na rozhovory s novináři, na focení billboardů pro Chemapol. V mrazu jsem pózoval jen v tričku, zmrzlý jsem byl jako kos, na nic jsem neměl čas. Na trénink už teprve ne. Sezonu jsem ještě nějak došmrdlal, a i tak jsem se s dvaadvaceti góly stal nejlepším ligovým střelcem. Sám jsem ale cítil, že to není ono. Uhrin to po přípravě v jeho Františkových Lázních samo sebou vycítil také. A po finále Českého poháru, v němž jsme dostali na Strahově od Sparty trojku a ani si neškrtili, už si ani on nic nenamlouval. Ještě než se jelo na soustředění do Švýcarska, prorocky prohlásil: „Obavy mi nahání spousta věcí, z katastrofální formy útočníků však mám vyloženě strach.“

Měl pravdu. Já byl totálně v koncích, Kuka se teprve zvedal. „Kukačka“ se naštěstí pro národák probral v pravý čas, zatímco mně se to nepovedlo. Ani v přípravě proti Švýcarům, ani v prvním zápase na šampionátu v Manchesteru proti Němcům. Uhrin mě poslal do druhé půle, abych zkusil s výsledkem něco udělat, jenže tým mě zařiznul úplně. Prohrávali jsme nula dva, proti rozjetým Němcům neměli sebemenší nárok, takže šlo už jen o to, abychom nedostali ještě větší výprask. Z vládli jsme to, o dvou inkasovaných branek zůstalo, přesto jsem dostal od novinářů kartáč a byl odrovnaný. Na celé mistrovství. Trénoval jsem, dřel, v semifinále s Francouzi jsem odkopal solidních sedmdesát minut, ale sám jsem věděl, že to není ono. Pro dobrotu jsem skončil na žebrotě. Neustál jsem chvíle své velké slávy. Všechn ten povyk a rozruch

PRVOLIGOVÉ ZKUŠENOSTI ZAČÍNÁ
RADEK DRULÁK SBÍRAT V RUDÉ HVĚZDĚ CHEB.

mi dělal dobře, navíc jsem nechtěl, aby se povídalo, že jsem nafoukaný. Ale mohl jsem si za to sám.“

Stříbrná placka připomínající Wembley mu naštěstí zůstala. O dvě zlaté, které vybojoval jeden rok s Kvačkovým olympijským týmem a dva roky poté s Ježkovým ligovým výběrem na turnajích v předolympijském a poolympijském Soulu ale přišel, když mu zloději vybrali dům, který si postavil za peníze vykopané během německého angažmá v druholigovém Oldenburgu a Chemnitzu. Byly sice jen pozlacené, ale leskly se jako pravé. Odznak člena Klubu ligových kanonýrů, kam se prostřílel trefami v Chebu, Olomouci, Drnovicích a koneckonců i v rakouském Linci, aby se nakonec zastavil u 153 gólů, se sice neleskl, ale sebrali mu ho také. Jen pár pohárů a trofejí nechali chmatáci na policích bez povšimnutí. A také několik potrháných a zažloutlých diplomů. Jeden, na němž se píše, že se Radek Drulák stal s mužstvem devítiletky z Hulína v Děčíně mistrem republiky v malé kopané, kupodivu také přežil. Zloděje i věky. „Tehdy to pro nás byla obrovská událost. Vítězství v Děčíně, ale hlavně dva roky předtím finále v Praze, kam za námi

na Kotlářku přišli Plánička, Masopust i Nehoda. Ten Nehoda, který pocházel od nás z ulice a s mým starším bráchou chodil do školy. Oči jsme na nich mohli nechat a poslouchali je s otevřenou pusou. Já do mužstva neodmyslitelně patřil, protože už ve dvanácti jsem chodil hrát za žáky i za dorost. V sobotu jsem kopal se svými vrstevníky, v neděli s kluky o pět, šest let staršími. Brali mě mezi sebe rádi, i když balon byl pomalu větší než já. Dával jsem totiž moře gólů, což se tehdy cenilo stejně jako dnes – v soutěži pionýrské Sedmičky v malé kopané, stejně jako v dorosteneckých mančaftech Hulína a pak Gottwaldova, kde jsem se v duchu rodinné tradice založené tátou a starším bráchou začal učit strojním zámečnickem a kde jsem kopal v ligovém dorostu. Dával jsem tolik branek, že mi nebylo ještě ani osmnáct a „Bološ“ Zeman trénující gottwaldovské áčko mě vytáhl do prvního mančafu. Hned v prvním zápase jsem samozřejmě také vstřelil gól. To já měl ve zvyku. Nebo tomu osud prostě chtěl. Kam jsem přišel, tam se mi dařilo a uvedl jsem se gólem. Už jsem mezi dospělými zůstal. Musel jsem, protože střídavý start byl v té době něčím neznámým, a navíc Gottwaldov mé góly ve druhé lize potřeboval. Já je potřeboval dávat také, protože se blížila vojna a mně se k smrti nechtělo bránit někde na čáře socialistické vymoženosti pracujícího lidu. S fotbalem mi připadaly dva roky v zeleném příjemnější. Zvláště když jsem se oženil a narodil se nám kluk. Zejména když se o mě začala zajímat Ostrava a trenér Evžen Hadamczik mi sliboval, že u něj budu mít v ligovém mančafu místo. A z vojny že strach mít nemusím, protože Baník mě přihlásí na školu a ze mě, který učení nikdy nemusel, se stane student.“

Kolik hráčů podobné sliby slyšelo. Z Baníku, Slovanu, Sparty i Slavie... Jak všichni ti Nehodové, Chovancové, Drulákové naivně věřili, že se dvěma roky vojny vyhnou. Samozřejmě rukovali. Armáda se o ně pochopitelně nenechala připravit. Na čáře z nich sice pevná hráz socialismu nevyrostla, ale Dukly a Rudé hvězdy je potřebovaly. Vždyť co jich od Aše až po Banskou Bystrici či od Bratislavy po Sušici bylo a kolik fotbalistů rok co rok spolky, aby náležitě reprezentovaly armádu a vnitro. A aby na vojně fotbalově vyrostli, což sice přiznávali až po letech, ale přiznávali. Šikovný střelec Radek Drulák samo sebou rukoval z Gottwaldova na vojnu také. V Táboře, kde se konal tradiční výběr branců, měl skončit. Lampasáci tamější druholigové Dukly ho totiž dobře znali ze vzájemných duelů s Gottwaldovem a dopředu si ho zamluvili. Jenže během tradičního rozřazování, kdy se hrálo pochopitelně i na dvě brány, aby si zástupci Dukel a Rudých hvězd mohli snáze vybrat, to přehnal. Dával až moc gólů. Místo aby zůstal v Táboře, putoval šupem do Chebu, odkud ho trenér Jiří Lopata záhy odložil do Sušice. Pro kluka s pusou pěkně proříznutou, který co na srd-

ci, to na jazyku, docela šok. Nepředstavoval si, že skončí opravdu málem na čáře. Natož že bude kopat jen divizi.

„Když jsem lezl společně s Honzou Stejskalem, Petrem Gabrielem a Frantou Schneiderem do chebského autobusu, přiletěl podplukovník táboorské Dukly a vynadal mi do debilů, že jsem nezůstal u nich. Že v Táboře jsem měl své jisté, že v Chebu si nekopnu, a nakonec mě pošlou na posádku... Mohl jsem mu snad vykládat, že jako ucho jsem nic nerozhodoval, natož abych si vybíral? Že na mě ukázali, já musel srazit kramfleky a jít?! Že jsem ještě nikdy v životě nedostával takové kapky jen za to, že jsem střílel góly?! Když mě ale pak převedeli z Chebu do Sušice, mockrát jsem si na dopáleného podplukovníka vzpomněl. V Chebu jsem totiž v ligovém týmu neměl nárok. V útoku tam válel Vlasta Petržela a náčelníci, a samozřejmě celé pohraničí s nimi, věřili, že Burison zůstane a upíše se Hvězdě. Jenže Petržela se rozhodl pro návrat do civilu, a protože Lopata potřeboval k Pokludovi, Sivovi a Baumanovi dalšího útočníka, stáhl mě v zimě zpátky do Chebu. Nevěděl jsem, zda mám jásat nebo klít. Ligová vidina byla sice lákavá, jenže já zažíval v Sušici báječný půlrok. Kopal jsem tam s Čabanem, Filem a Fišerem, kteří to později také dotáhli do ligy, a dařilo se nám.

V ČESKOSLOVENSKÉ REPREZENTACI NASTOUPIL
RADEK DRULÁK DO TŘÍ UTKÁNÍ. ZA VÝBĚR SAMOSTATNÉHO
ČESKÉHO STÁTU PŘIDAL DALŠÍCH ŠESTNÁCT STARTŮ A ŠEST GÓLŮ.

S Prachaticemi jsme se v tabulce přetahovali o první místo a mně to ke všemu střílelo, takže jsem b divizních mistrácích nasázel čtrnáct gólů. Navíc nás trénoval nějaký Franta Lunda, který měl Moraváky strašně rád. Každý měsíc jsem proto jezdil na opuštěný domů a vůbec nic mi nescházelo. Jenže právě divizní góly asi Lopatu nahlodaly. V prosinci mě povolal zpátky do Chebu. V konkurenci Lindenthala, Pokludy, Smolagy, Sivy, Svojtky, Šišmy jsem to sice měl hodně těžké, ale chytil jsem se, dostal se do sestavy a tři kola před koncem jara jsem vstřelil banskobystřickému Figurovi první ligovou branku v životě. A dokonce hlavou.

Druhým rokem už jsem dával branky pravidelně, takže mě povolali do juniorské reprezentace. Blížil se konec vojny a nabídky na přestup se najednou jen hrnuly. Ozvala se Olomouc, ohlásil se ostravský Baník, přijela Sparta. Ale hlavně naléhal chebský náčelník Veverka. Chtěl, abych zůstal a upsal se vnitru. Až se mi

z toho mumraje točila hlava, takže jsem litoval, vykrucoval se a rozhodnutí všelijak oddaloval. Přepísl jsem to. Chebské náčelnictvo nebylo na něco podobného zvyklé, takže jsem skončil na dva měsíce v Nýrsku. Prý proto, abych si mohl v klidu všechno promyslet. Jenže nebylo co promýšlet. Zájem ligových klubů totiž v tu ránu ochabl a já byl vlastně rád, že jsme se s Chebem domluvili. Trvalo to ale jen chvíli... Ze Sparty totiž za mnou přijeli trenér Václav Ježek s asistentem Dušanem Uhrinem a hučeli do mě, abych šel k nim na Letnou. Na rovinu jsem přiznal, že už jsem se upsal Chebu, ale oni že se nic neděje. S klubem že mají dobré vztahy, protože tam posílají své mladé hráče odkroutit si vojnu, a na vnitru že mají také své lidi. Vždyť ministr Vajnar je sparťanem až za hrob. „Stačí mu napsat dopis, omluvit se a vysvětlit, že jsem si všechno rozmyslel,“ instruoval mě Ježek. A o ostatní už se postarají oni na Letné...

Dal jsem na něho. Sedl jsem, sepsal písmo, jak mi poradil, na poště ho hodil do schránky. Ten samý den se přihlítili estébáci až z Prahy a spustili na mě bububu. A kdeže ten dopis je a jak to, že sem ho napsal, a proč chci se službou u vnitru seknout. Pumpovali to do mě, hrozili, že mě klidně zavrou, protože mají potvrzeno, že jsem seděl se spartany a vzal od nich prachy. A za to je soudruhu kriminál! Po čtyřech hodinách jsem se z jejich výslechu normálně podělal a všechno vykecal. Pro ně pak už nepředstavovalo problém zajet na poštu, otevřít schránku a dopis roztrhat. Někaké listovní tajemství jim bylo k smíchu. Dva roky vojny se tak natáhly o další čtyři, ale já nikdy nelitoval. Dostal jsem šarži, kopál jsem, i na prachy to byla dobrá štace. Jako policajti jsme měli základní plat pět tisíc a k tomu jsme si fotbalem přišli i na tři další. Vždyť za výhru venku se bralo dvanáct stovek prémie, za vítězství doma osm a za remízu nám dávali půlku. Zvlášť za Uhrina, který se objevil v Chebu po krátkém angažmá ve Spartě, jsme si nemohli stěžovat. S ním jsme totiž pravidelně končili v horní polovině tabulky, takže jsme dostávali i cílové prémie. My je ale vlastně kasírovali pokaždé. I potom za Lopaty, i když s ním to už žádná sláva nebyla.

Udržet pro pohraničí ligu ovšem představovalo téměř stranický úkol a splnění úkolu se muselo po zásluze odměnit. Vždyť v Chebu byla čtyři kasárna, fotbal a jednou do roka Pohár únoroového vítězství házenkářek, čímž veškerá zábava končila. Provinční město, takže dost nuda, ale nám to tehdy nepřišlo. Měli jsme svou partu, svou hospodu, svého zelináře i řezníka, který nám nosil z jatek kus flákoty schovaný pod zimníkem a my s ním na oplátku jezdili po zabíjačkách mlít maso a plnit jitrnice. A v karlovarském Puppě jsme zase měli známé pingly, kteří nám sháněli západoněmecké marky, abychom si při cestách na západ mohli koupit džíny a tenisky. Měli jsme i svého Uhrina. Trenéra „Dudu“, jak jsme mu říkali-

vali, protože když přišly v přípravě na pořad krátké sprinty, pořád nás povzbuzoval tím svým: „Du, du!“ Moc toho nenamluvil, lpěl na svém, z přílišných změn, natož pak zásahů do sestavy se mu dělala husí kůže. Někdy s ním ale bylo těžké vyjít. Hlavně proto, že na svou Spartu byl prostě zatížený a všechny kluky, co přicházeli vojákovat z Letné, preferoval. Skuhravého, Lavičku, Lieskovského, Bílka, Kukletu... Co jen se spartánských hráčů se u nás vystřídalo, protože Cheb měl s Letnou freundschaft. A ani mu nevadilo, že se Tomáš nadělal tolika průšvihů, že jiný by seděl ještě dneska. On se totiž Uhrinovi odměňoval, neboť dával spoustu gólů. Však jsem to také párkrát trenérovi řekl naplno a přede všemi, protože já měl vždycky rád rovinu. Prostě huba nevymáchaná, jak mě na oplátku Uhrin častoval. Nedělal jsem před ním tajnosti ani s tím, že mě lanoří Bohemka. Chtěla mě, všechno jsme měli domluvené, dokonce jsem měl dojednaný termín schůzky se sekretářem Zdeňkem Svobodou. Měli jsme se sejít, až budeme v Praze na pravidelných předsezónních testech. Testy jsme ve Stromovce udělali, jenže to ráno Zdeňka Svobodu zabásl. Čekal jsem na něj tehdy v jistém pražském baru dlouhé hodiny a on nikde. Celý vytočený jsem při-

jel domů a spustil na manželku, že s tak kriváckým jednáním jsem se ještě nesetkal a že do Ďolíčku nejdu, i kdyby mě lámali sebevíc a dávali třeba sto tisíc. Až pozdě v noci jsme slyšeli z radia, že kriminálka nastartovala aféru Bohemka a sekretář klokánů bručí ve vazbě. Z přestupu nebylo pochopitelně nic. Z námluv se ale naštěstí žádný malér nezrodil, protože po zkušenostech s dopisem ministrovi jsem měl tolik rozumu, že jsem nic nepodepsal, a tudíž se ani neobjevil v pověstném zeleném sešitě Klokánů.

V pražské Bohemce Drulák neskončil, Olomouc po něm ale drapla. Dokonce trumfla i Spartu. Položila před něj sto tisíc, slíbila mu byt a skvělou budoucnost v mančafu, který se do té doby v lize horko těžko zachraňoval. „Ale teď už bude stoupat v tabulce jen vzhůru,“ líčil hanácký ředitel Jiří Kubiček s výmluvností sobě vlastní, když přijel přesvědčovat Druláka k návratu domů na Moravu. Poprvé, podruhé, potřetí. To už byl neodbytný jako štěnice a zvednout k odchodu se nemínil. Že podobné harcování přes celou republiku už znovu podstoupit nehodlá a proto neodjede, dokud se mu neupíše. Mají přece ještě kuchyň, tak ať si to tam s manželkou vyříkají. A opravdu seděl v obýváku tak dlouho, až Druláka zlomil. Do větru však nemluvil, protože v Olomouci se fotbal skutečně začal zvedat. S Látalem, Hapalem, Marošim, Kotůlkem a celou novou hráčskou garniturou, která na Hanou postupně přicházela a z níž nejprve trenér Jiří Dunaj, po něm Erich Cviertna a nakonec navrátilce Karel Brückner stvořili mužstvo, které se prosadilo i na evropské pohárové scéně. Fanoušci to vycítili, takže při lize byl stadion plný už hodinu před zápasem a na přáteláky s druholigovými soupeři jich chodily i čtyři tisícovky. Báječná atmosféra, k níž přispíval i Drulák svými góly. Devatenácti v první sezoně, dvaceti druhý rok. Nebyl svatoušek. Mnohé si vytrucoval a vyvzdoroval. Třeba byt, který mu slibovali, ale žádný pro něho neměli. Hrozil Kubičkovi i trenéru Dunajovi, že k prvnímu zápasu na Spartu prostě nepojede. Nakonec nastoupil, gólem se přičinil na Letné o remízu a až po návratu na Hanou zjistil, že na něho zase sehráli habaďůru. Dali mu do rukou klíče od kvartýru, kde už bydlel někdo jiný, a on si musel počkat.

Překousl toho vůbec spoustu. Třeba operaci prasklé šlachy... V olomouckém špitálu mu dělal doktor, který večer vyčetl ze skript, jak si má na sále počínat, a ráno šel na věc. Jakmile začal Drulák po osmi týdnech s tréninkem, samozřejmě že šlacha rupla znovu... Nebo operaci páteře, po které mu doktoři ve vojenské nemocnici v pražských Střešovicích fotbal nadobro zakázali, ale on už za půldruhého měsíce zase trénoval. „Vrátil jsem se po operaci plotýnky na hřiště, když padnul režim a otevřely se hranice. Všichni jsme byli posedlí, že musíme jít kopat ven a vydělat peníze.

Já nebyl jiný. O angažmá, které mi hned po přestupu do Olomouce nabízela italská Bologna, se mi už mohlo jenom zdát. Byl jsem soudný a věděl jsem, že taková nabídka, jako tehdy v Terstu, už nikdy nepřijde. Na soustředění jsme totiž porazili nováčka italské Série A 4:2, já dal tři góly a Italové hned po utkání přišli, že mě za milion dolarů koupí. Až se nám z toho motala hlava. Mně i Olomouci. Však se také Jirka že Kubíček moc snažil, aby takový ranec peněz pro Sigmu zkasíroval. Dokonce volal i do Prahy na svaz tehdejšímu šéfovi československého fotbalu Kockovi, zda by v mém případě nešla udělat výjimka a nemohli mě z fleku prodat.

Pochopitelně nešla. Po čtyřech letech jsem proto putoval od čerta k ďáblu, jen abych se někde chytil. Bochum, Le Havre, Rouen. Německo, Belgie, Francie. Co já toho jenom sjezdil! V neděli jsem s Olomoucí odkopal ligový zápas, v pondělí jsemrazil na testy. Tak to šlo pořád dokola. V Le Havru už bylo všechno upečené. Přede mnou tam kopali Vízek s Fialou i třeba Daněk, takže s Čechy měli dobré zkušenosti. Dali mi podepsat smlouvu a já jen zíral. Tři sta tisíc franků na ruku a třicet tisíc měsíčně. A prémie za vyhrané zápasy k tomu. V hlavě mi to šrotovalo, protože jsem všechno okamžitě násobil pěti. Takový byl tehdy kurs franku ke koruně... Jenže pak našel jejich klubový doktor jizvu, kterou jsem měl na zádech po operaci plotýnky, a direktori Le Havru z jednání vycouvali. A když byl jindy přestup už domluvený a manažer Hugo Losenický mě po vydařeném týdenním testování udal do Rouenu, kde zrovna končil Karel Jarolím, podtrhl mě Kubíček. Anebo možná trenér Brückner, který mu nakukal, že se beze mě neobejde, že v Olomouci musím zůstat, protože jedině tak se Sigma dostane do evropských pohárů.

Francouzi tehdy přiletěli do Prahy, v Intercontinentalu seděli s Jardou Vackem coby bossem Pragosportu, jenž každý přestup do ciziny pořád ještě posvěcoval. Dokonce položili na stůl i 350 tisíc franků, jak bylo předem domluveno. Tehdy to byly velké peníze, Kubíček si ale postavil hlavu, a že mě nepustí. Nikdo ho nepřesvědčil. Vacek mu přitom vypočítával, jaký balík dostane, Francouzi nechápavě zírali a já byl na mrtvici. Během cesty z Olomouce do Prahy se totiž slovem nezmínil, že mě nepustí. Natož že mě takhle podrazí. Vrátil jsem se pekelně vytočený a na Brücknera vypálil, že v Olomouci už trénovat a hrát nebudu. A skutečně jsem týden netrénoval a trucoval, než mě trenér přesvědčil, že škodím sám sobě, protože vzdorem si odchod nevynutím. Dal jsem si říct, začal jsem v lize zase dávat góly, a nakonec se uchytil v Německu. S pomocí Pavla Mačáka, který chytával v Ostravě a v Dukle, aby při jednom zájezdu emigroval a pak lapa! v Schalke. Koupil mě druholigový Oldenburg. Za přestup už jsem nedostal takový ranec peněz, jaký jsem měl slíbený v Le Havru, ale i pětasedmdesát tisíc

marek bylo v mých očích hodně. Mnohem podstatnější ale bylo, že funkcionáře Oldenburgu neodradilo ani to, že jsem si ještě před podpisem smlouvy zlomil v ligovém utkání Olomouce s Prešovem lícni kost a musel na operaci. Kost mi srovnali, obličej dali dohromady, takže při bleskové návštěvě v Německu jsem mohl smlouvu podepsat. Nikdo si nevšiml, co se mi přihodilo a jak trpím. Bolesti, ale hlavně obavami, aby se něco neproláklo a z přestupu zase nesešlo. Doma už jsem byl v klidu. Poučen předchozími námluvami s Rouenem jsem měl olomoucký souhlas i písemně, takže nic nebránilo, abych se s českým fotbalem parádně rozloučil. Bohemku jsme vyprovodili s trojkou a já dal Koubovi všechny tři góly."

Oldenbrug byl super štace. V Drulákových očích určitě. Dali mu pět tisíc marek a pět stovek startovného za každý zápas k tomu. A tisícovku za vítězství navrch. On se jim ale vyplácel, protože chytil formu. Hned v prvním jarním zápase s Darmstadtem nastřílel tři góly a nadšení fanoušci ho nosili na ramenou. Trenéra Wolfganga Sidku a manažera Rudiho Assauera také, neboť Oldenburg se rozjel tak, že druhým rokem už hrál o postup do bundesligy. Samozřejmě i díky Drulákovým brankám, protože se stal nejlepším střelcem druhé ligy. Nakonec scházelo málo a Oldenburg se ve dvaadvadesátém roce opravdu dostal mezi výkvět německého fotbalu. V posledním kole musel vyhrát o dva góly v Meppenu a Uerdingen prohrát na St. Pauli. Drulák a spol. skutečně 2:0 vyhráli, Uerdingen však ukopal bezgólovou remízu a do bundesligy šel on. Druhý pokus také nevyšel, i když český legionář zaokrouhlil svůj německý účet na padesát branek a ve druhé bundeslize se stal druhým nejlepším střelcem. Po dvou nevydařených pokusech o postup proto musel zákonitě přijít pád a vystřízlivění. Trenér Sidka odešel a místo něho nastoupil absolutistický monarcha Werner Fuchs. Manažer Assauer se odporoučel do Schalke, skončil i Drulák. Po necelých třech letech, které si v Oldenburgu odkroutil. Assauer mu sice slíboval, že mu dojedná angažmá v Gelsenkirchenu, protože v Schalke po druholigovém kanonýrovi rádi sáhnou. Ale protože je dlouho neozýval, zlanal ho Hans Mayer do Chemnitzu. Dokonce i do Olomouce za ním přijel, všechno mu maloval v růžových barvách maloval, jen aby se mu Drulák na dva roky upsal. Než ale český útočník do klubu v někdejší Karl Marx Stadtu kousek za hranicemi nastoupil, trenér prchnul za lepším do Moenchengladbachu. S ním by to bylo možná jiné. Kdo ví...

Takhle se Drulák trápil, za celou sezonu nedal jediný gól, nevěděl, zda zůstat nebo po tréninku prostě sednout do auta a jezdit na otočku 430 kilometrů do Olomouce a zase zpátky. Někdejší hráč drážďanského Dynama a reprezentant NDR Reiner Höffner s ním měl dlouho trpělivost. Věřil, že se Drulák probere a stejně jako v Oldenburgu začne dávat góly, jenže českému legionáři tahle

štace prostě nesedla. Trenér Höffner také ne. Po roce to zabalil sám. Ze sto tisíc marek, které mu v Chemnitzu dali za přestup, vrátil Němcům padesát tisíc, jen aby byl volný a mohl jít. „Volný jsem byl, ale žádné angažmá jsem neměl. Náhoda mi ho ale přihrála. V Poštorné se hrál zápas mezi výběrem ligy a mančafem složeným z hráčů působících v cizině, do něhož mě trenér Ježek také pozval. Dvakrát dobře mi nebylo, měl jsem horečku, ale nakonec jsem si jel zahrát alespoň poločas. Ještě že jsem to udělal, protože s drnovickým srdcařem Honzou Gottvaldem jsme se na místě domluvili, že půjdu k nim. Na zadním sedadle jeho audiny jsme dokonce hned podepsali smlouvu... Věděl dobře, že škodný na tom nebude. Drnovice jsem nestál ani marku, protože z Chemnitzu jsem se vykoupil sám. První půlrok to ale žádné terno nebylo. Ani pro něho, ani pro mě. V Drnovicích se představoval stadion, takže jsme museli do azylu ve Vyškově. Hráli jsme pod psa, navíc jsme věčně končili jen v deseti, protože jen takového Jardu Šilhavého rozhodčí na podzim vyloučili hned třikrát. V lize jsme proto byli na padáka, jenomže jak už to ve fotbale chodí, padáka nakonec dostal Karas, jak jsme říkali trenérovi Brücknerovi. S no-

vým koučem Stano Jarábekem ale přišel zlom. Pro Drnky i pro mě. Měl jsem nůž na krku, protože roky přibývaly, mně se nedařilo, a hlavně jsem nedával góly. A kvůli nim mě Gottvald kupoval. Navíc jsem musel s meniskem na operaci, takže jsem byl na odstřel. Kulhal jsem, běhat jsem pořádně nemohl, Jarábka jsem musel přemlouvat, aby mě vůbec postavil. „Však kurva kulháš,“ divil se tehdy, ale poslal mě na plac, já dal Jablonci dva góly a život se mi obrátil naruby. Do čeho jsem kopnul, to skončilo v bráně. Kdybych snad vystřelil i na tu naši, stejně bych dal gól soupeři. Tam někde nahoře bylo zřejmě psáno, že až ve třiatřiceti poznám, jak chutná fotbalová sláva. A já si ji užíval.

Jako opora Drnovic, z níž byl šéf sponzorského Chemapolu Junek tak nadšený, že mi po záchraně v lize nechal vysázet pětadvacet tisíc marek, když prý jsem jich v Chemnitzu nechal padesát a přišel zadarmo. Jako Fotbalista roku a dvakrát po sobě i jako nejlepší střelec ligy také. I do Klubu kanonýrů jsem se na v dubnu pětadvadesátého procpal. Tak trochu symbolicky v zápase s Chebem, v jehož dresu jsem dával první ligovou branku v životě a po třinácti letech proti němu završil stovku. Však byl tehdy brankář Vosyka krajně znechucený. Z mého hatricku i z pětigolového výprasku, který si odvezli. A o národěku nemluví vůbec, protože mě ve snu nenapadlo, že se do něho dostanu v třiatřiceti, odkopu kvalifikaci o Evropu, a nakonec si zahrnu i na šampionátu. Natož že za mnou do Anglie na čtvrtfinále proti Portugalcům dorazí manželka. Jen tak s kabelčíčkou plnou šminek, protože stejně jako ostatní ženské přiletěla pouze na otočku. Neměly sebou, chuděry, vůbec nic. Snad jedny kalhotky a podprsenku, protože myslely, že poletí s mančafem druhý den domů. Ještě že jsme kasírovali takové prachy. Padesát tisíc marek za postup ze skupiny. Pětasedmdesát za účast v semifinále. Chvalovský byl prostě grand. Ale hlavně jsme dostávali diety v librách. Každý den jsme mohli sáhnout do šrajtofle a nějaké prachy pustit, aby ženské měly vůbec co na sebe a vydržely s námi nejdříve v Prestonu a pak v Londýně až do finále.

Po návratu do ligové reality mě proto nijak nerozházal ani příchod trenéra Milana Bokši do Drnovic. Věděl jsem, co je zač, zažil jsem ho, když ještě dělal na svazu metodika a ve vytahaných teslových kalhotách a se stopkami v ruce jezdil po klubech, aby změnil, za kolik uběhneme šedesátku. Nezměnil se. Pořád ty samý kalhoty a košile. A hlavně komplex z toho, že si musí vzít stoličku, aby nám viděl do očí. Chtěl mě honit jako cucáka. Se stopkami v ruce a bazilišcím úsměvem na tváři měnit všechno, čím mi jeho předchůdce Stano Jarábek pomohl. A on mi pomohl moc, protože mi dopřával volnost a svobodu. To on mě nakopl vzhůru. Zato Bokšu jsem nemusel a on nemusel mě, takže si chodil i stěžovat.

U Gottvalda nepochodil. U Junka, jehož Chemapol v té době sponzoroval drnovický fotbal, narazil. „Pane Bokša, pan Drulák pro drnovický fotbal něco udělal. Jestli nesouhlasíte, můžeme se rozejít. Váš podpis pod smlouvou je ještě mokrý,“ utřel ho tehdy, ale já i tak věděl, že to nebude dělat dobrotu a že chci pryč. Do Izraele mě po návratu z Anglie nepustili, k odchodu do rakouského FC Linec mi však souhlas dali. A to přesto, že jsem po podzimu zase vedl tabulku střelců, protože jsem ve třinácti zápasech nasázel třináct gólů.“ To ovšem Radek Drulák ještě netušil, že si s ním osud zalaškuje a že prakticky po půl roce se setká s Milanem Bokšou zase. Nikoli v Drnovicích, ale v Olomouci. Rakouské angažmá totiž nabralo nečekaný konec. Nikoli snad proto, že se z reprezentačního pouťáku proti Bělorusům vrátil Drulák do Lince s přetrženou šlachou a tři týdny nekopal. FC Linec se i tak v lize zachránil, jenže když sezona skončila, sloučil se s městským konkurentem LASK. Čtyřiačtyřicet fotbalistů chtěli propocívat a dát dohromady jedno pořádné mužstvo.

„Dodnes nevím, zda by si mě nechali, nebo poslali domů. Byl to trochu šok, když jsem přišel na stadion a viděl, jak kluci nosí do aut kopačky, tenisky, tepláky, ručníky, dresy. No co, klub je zrušený a my si máme vzít, co chceme, dozvěděl jsem se tenkrát. Takže jsem si také naložil auto a volal panu Halamovi, který mě do Rakouska dostal, že končím. Smlouvu jsem podepsal s FC Linec, takže co bych se nechal házet do síta a čekal, zda si mě vyberou?! Halama mě ale uzemnil, neboť měl pro mě nachystanou Olomouc. Divil jsem se. Když jsem se ve dvaatřiceti letech vracel z Německa, byl jsem pro Kubíčka moc starý, a v pětatřiceti že by po mně sáhl?! V Sigmě mě ale překvapili. Nabídl mi smlouvu na dva roky, naslibovali, že až Kubíček odejde na svaz do Prahy, jako že to je věc jistá, postoupím na jeho místo a budu po něm v klubu fungovat. Jen o tom, že už se dohodli také s Bokšou, se zapomněli zmínit. A že slova se mluví a sliby neplní, to jaksí také nedodali.

Mezi mnou a Bokšou to nemohlo dělat dobrotu, což jsem věděl od začátku. A také nedělalo. Párkrát jsme se chytli, já mu vynadal do malých zakomplexovaných hajzlů, když mě nechal rozvíčovat a pak mě stejně nepustil na hřiště. On se mstil po svém. A u bafuňářů měl zastání, protože Kubíček s předsedou klubu Gajdou otočili všechno proti mně. Že mi jde jen o prachy, že chci v Olomouci rýžovat a kvůli tomu že jsem vlastně přišel, že i s tím mým meniskem a operací je to nějaké podivné, když se zrovna hraje o účast v pohárové Evropě. A já byl přitom v mančaftu nejlepším střelcem a v šestatřiceti jsem problémy dělat nechtěl. Věděl jsem, že trenér preferuje Heinze a nemínil jsem zaclánět. Nabízel jsem, že klidně budu sedět na lávce, a když to bude smrdět, vlezou třeba na patnáct minut na plac. Mladým kolem sebe

pomohu a sám také škodný nebudu, protože nikde na ulici deset tisíc startovného neseberu.

Tím jsem jim nahrál a oni to zgajlovali dokonale. A když jsem připomněl dohodu, že po skončení kariéry budu v klubu pracovat na Kubíčkově místě, odstřelili mě jako škodnou. Stejně jako potom Hapala nebo Látala. Vynadal jsem jim do hajzlů a rozešli jsme se ve zlém. Aby ne, když synovi, který kopal za olomouckou juniorku, nedali smlouvu, protože táta prý má peněz dost. Položil jsem Kubíčkovi 350 tisíc na stůl, kluka vykoupil a šli jsme o štaci dál. Já do Holice, kde se kopala divize a kam jsme s někdejšími olomouckými spoluhráči Sedláčkem natáhli do ochozů lidí, ale kde jsem se s fotbalem už vlastně loučil.“

Nedalo mu to. Neuměl si život bez fotbalu představit. Měl licenci hráčského agenta, pod smlouvou svého potomka jako prvního hráče, proto se vrhnul do fotbalu znovu. V agentuře někdejšího hokejisty Jiřího Hamala měl postavit fotbal na stejnou úroveň, jakou měl hokej. Jezdil, okukoval mladé i starší hráče, uzavíral smlouvy. S Kuličem, Heinzem, Nesvadbou, Ševinským, Hoffmanem, Michalem Hubníkem... Na stovku mu jich patřilo. Partnerství ovšem dlouho nevydrželo, protože investované peníze se z fotbalu nevracely tak rychle jako z hokeje. Po dvou letech jim došla trpělivost. Hamalovi i Drulákovi. Nějaký čas pomáhal olomoucký vicemistr Evropy manželce s hospodou, kterou si pronajala, pak poflakování vyměnil za kamion, s nímž jezdil křížem krážem po celém starém kontinentu. Do Lucemburska také. I stadion, který opouštěla česká reprezentace v pětadevadesátém roce s neskonalou ostudou, přitom míjel. Nikdy však u něho nezastavil, i když právě na něm se jeho fotbalový osud lámal. ■

Radek Drulák

Narozen: 12. ledna 1962 * **Fotbalová kariéra:** 1968-1977 Sparta Hulín, 1977-1981 TJ Gottwaldov, 1981-1987 RH Cheb, 1987-1990 Sigma Olomouc, 1990-1993 VfB Oldenburg, 1993-1994 CF Chemnitz, 1994-1997 Petra Drnovice, 1997 FC Linec, 1997-1999 Sigma Olomouc * **Ligové starty a góly celkem:** 303/153 * **Ligové starty a góly v československé/české lize:** 294/150 * **Ligové starty a góly v rakouské lize:** 9/3 * **Největší úspěchy:** vicemistr Evropy z EURO 1996 v Anglii, Fotbalista roku 1995, účast ve finále Poháru ČMFS s Drnovicemi v roce 1996, dvakrát nejlepší střelec ligy - v roce 1995 s 15 góly a v roce 1996 s 22 góly, nejlepší střelec II. bundesligy s 21 góly v roce 1992 * **Reprezentační starty a góly:** 19 zápasů/6 gólů

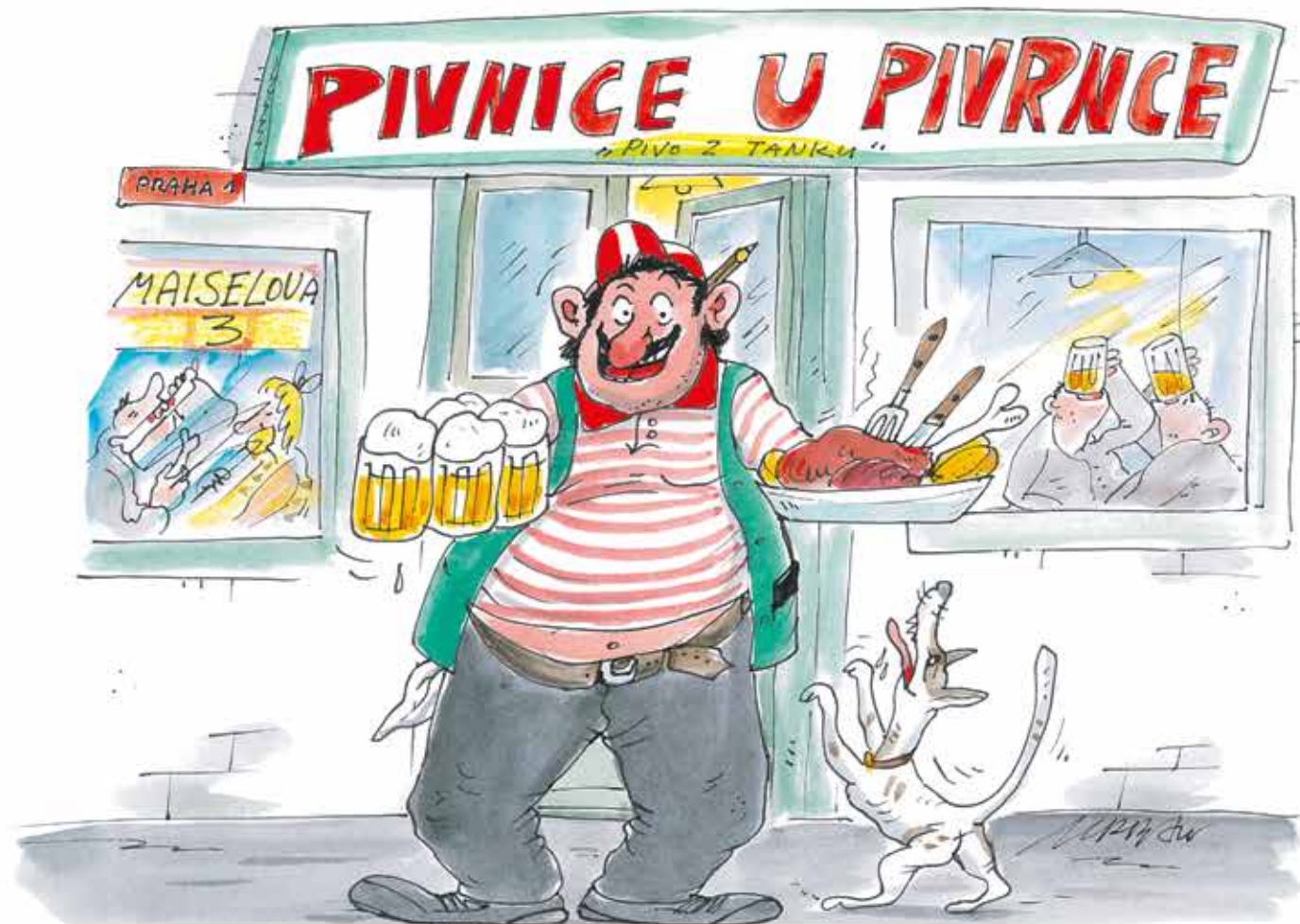
SPORT JE PRO NÁS VÍCE NEŽ HRA

UŽ VÍCE JAK 180 LET

JOHN DEERE

NOTHING RUNS LIKE A DEERE

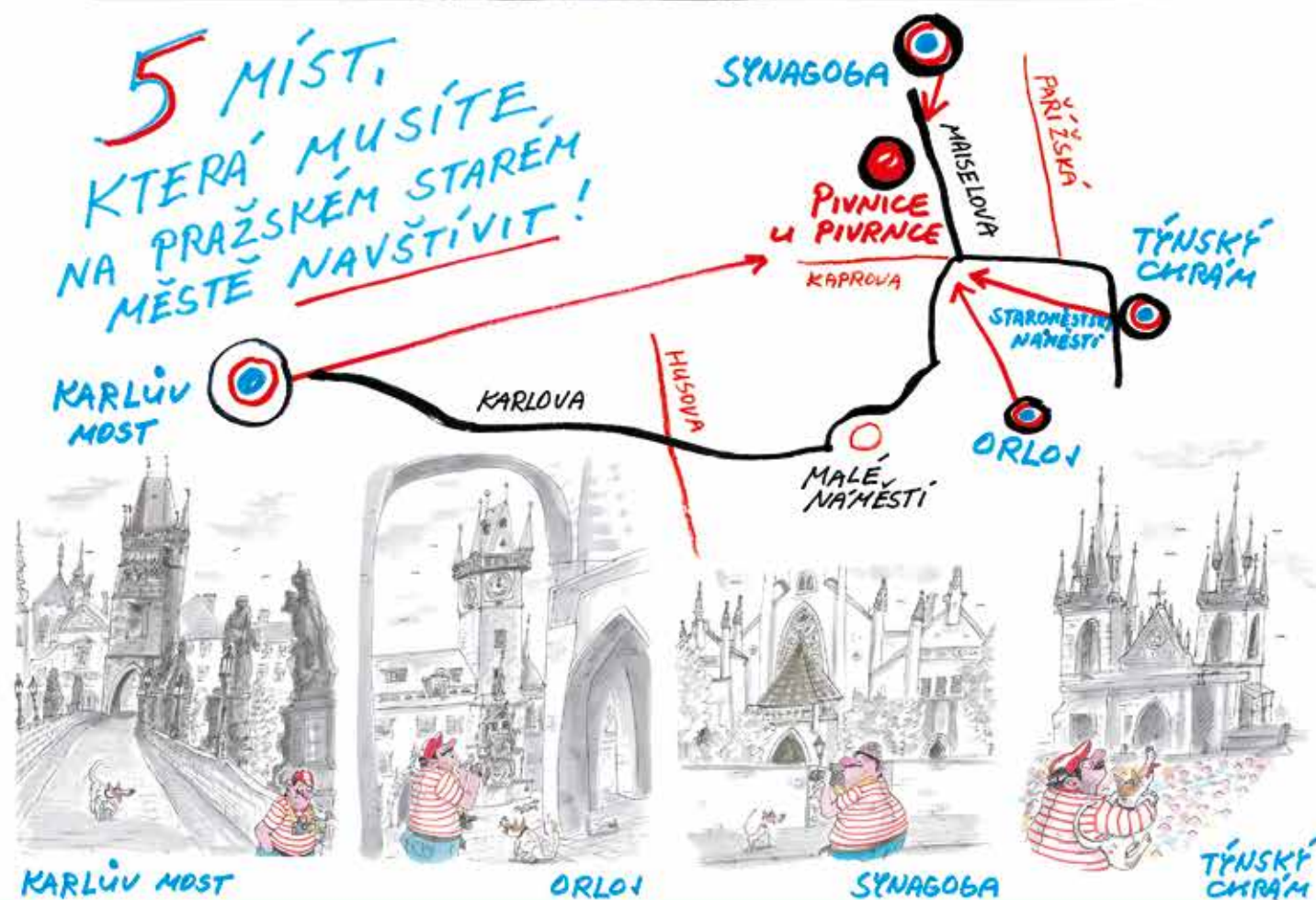
gól

FOTBALOVÝ
TÝDENÍK

FOTBALOVÁ TRADICE V MODERNÍ PODOBĚ

PŘÍŠTÍ ČÍSLO GÓLU
VYJDE V ÚTERÝ

9. 7. 2019

www.upivrnce.cz • Maiselova 3, Praha 1 • otevřeno po-ne 11.00–24.00
tel. +420 776 202 080, +420 777 120 382

Fotbalová asociace
České republiky

AKTUÁLNĚ
www.fotbal.cz

AKADEMIE CUP

Finále 3. ročníku pro spartány

Třetího ročníku Akademie Cupu se zúčastnily výběry Regionálních fotbalových akademií (RFA) a čtyř klubových výběrů - Sparty, Slovácka, Slavie a Glasgow Rangers. Do finálového duelu se neprobojoval žádný ze zástupců RFA. Své síly v něm změřili fotbalisté Glasgow se Spartou, kteří předváděli nadstandardní fotbal.

Velkou taktickou bitvu nakonec rozsekl Jiří Tesař, který se prosadil po krásné nahrávce za obranu od Adama Bočka. Ve druhé půli pak lehkou převahu Sparty potvrdil znovu Adam Boček, tentokrát přesnou hlavičkou. Pražané si pak už svůj náskok bez potíží pohlídali. „Když se Adamovi chce běžet, tak nám vždycky hodně pomůže,“ usmíval se trenér vítěze Michal Vychodil. „Je to obrovský úspěch pro mládežnický úsek Sparty. Doufám, že ne tento ročník navážeme v dalších letech,“ dodal lodivod vítězů.

Glasgow tak nedokázalo obhájit titul z Akademie Cupu, trenér poražených Brian Gilmour ale až tak nešťastný nebyl. „Kluci jsou samozřejmě zklamaní, ale celkově jsme opravdu předvedli na turnaji až na první zápas super výkon. Dokázali jsme ustát náročná utkání, jsem také spokojen s velkým počtem vstřelených branek.“ Bývalý záložník A-týmu Rangers, finského Haka nebo klubů na Islandu vysvětlil, v čem byla olomoucká zkušenost pro jeho svěření prospěšná. „Snažíme se pravidelně v naší akademii o účast na podobných mezinárodních turnajích. V zemích s jiným stylem fotbalu, s jinou kulturou. Ať už v Evropě, Asii nebo na Blí-

Finálový duel: AC Sparta Praha - Glasgow Rangers 2:0

OCENĚNÍ TÝMŮ DLE HERNÍCH PARAMETRŮ

Kvalita individuálních dovedností - AC Sparta Praha * Herní odvaha - Glasgow Rangers
Řešení herních situací před a v pokutovém území soupeře - Glasgow Rangers
Snaha o konstruktivní řešení obranných zároků - SK Slavia Praha

TABULKA STŘELCŮ 3. ROČNÍKU AKADEMIE CUPU

1. Robbie Ure (Glasgow) 11 gólů, 2. - 3. Adam Boček (Sparta), Jiří Tesař (Sparta) v.s. 6 gólů, 4. - 6. Daniel Toulas (Slavia), Štěpán Beran (Slavia), Ladislav Šmahel (Pardubický kraj) v.s. 5 gólů, 7. Leyton Dunlop (Glasgow) 4 góly, 8. - 14. Vit Horký (Vysočina), Jan Šušla (Slovácko), Adam Beneš (Slavia), Charlie Lindsay (Glasgow), Daniel Macej (Moravskoslezský kraj), František Kluska (Jihomoravský kraj), Enes Osmani (Sparta) v.s. 3 góly, 15. - 31. Vojtěch Hora (Jihočeský kraj), Tomáš Krejčí (Sparta), Pavel Lexman (Pardubický kraj), Miroslav Hron (Jihočeský kraj), Martin Černý (Jihomoravský kraj), Lukáš Penxa (Sparta), Hynek Hruška (Sparta), Daniel Pandula (Pardubický kraj), Jakub Brychnáč (Pardubický kraj), Lukáš Kraj (Pardubický kraj), David Mikulanda (Slavia), Daniel Buřik (Moravskoslezský kraj), Tyler Pasnik (Glasgow), Adam Ryska (Jihomoravský kraj), Simon Studený (Olomoucký kraj), Matěj Kromer (Moravskoslezský kraj), Marek Smejkal (Jihočeský kraj) v.s. 2 góly.

www.fotbal.cz

kém Východě. Je to hrozně důležité, aby se tyhle děti naučili hrát v jiném prostředí.“ V kádru Rangers, který byl oceněn i ve dvou týmových kategoriích, byl navíc nejlepší střelec turnaje, útočník Robbie Ure. „Je fantastický díky své mladé dravosti. Za půl roku se neskutečně zlepšil. Byli jsme nedávno na turnaji v Abú Zábí a v Anglii i Irsku a všude předvedl fantastické výkony. Není to určitě jen o gólech, ten počet jedenácti branek v šesti zápasech je nicméně obdivuhodný, ale předvedl dobrý výkon i po ostatních stránkách,“ komentoval Gilmour svůj ofenzivní klenot, který paradoxně ve finále neproměnil penaltu. „Sparta byla ve finále výborná. V přechodové fázi, byla silná na míči. Jejich mládež má super parametry. Klobouk dolů,“ dodal skotský kouč. ■

www.fotbal.cz

AKADEMICI SE ROZLOUČILI SE ŠKOLNÍM ROKEM I PŮSOBENÍM V PROJEKTU

Školní rok skončil, zasloužené prázdniny začínají. Platí to i pro členy osmi Regionálních fotbalových akademií Fotbalové asociace České republiky, přičemž ti v kategorii do 15 let převzali certifikáty o úspěšném absolvování dvouletého cyklu v RFA a dál budou pokračovat v klubových akademiích.

Hráči Regionálních fotbalových akademií do 15 let se slavnostně rozloučili nejen se školním rokem, ale také s působením ve stěžejním mládežnickém projektu Fotbalové asociace České republiky. Od září nastoupí na střední školy či gymnázia a nově se stanou členy klubových akademií. Jako poslední z osmi Regionálních fotbalových akademií čekalo předávání certifikátů hráče RFA Ústeckého kraje. V teplické škole Edisonova tým nejprve poobědval s pedagogickým sborem, aby si následně mohl v tréninkovém centru v Modlanech užít odpoledne s rodiči a realizačním týmem RFA.

„Přichystali jsme pro hráče a jejich rodiče odpolední program, jehož součástí bylo předávání certifikátů o úspěšném absolvování Regionální fotbalové akademie a následný fotbalový miniturnaj,“ popsal Radek Šilhan, manažer RFA Ústeckého kraje.

KVALITNÍ FINÁLOVÝ SOUBOJ VYZNĚL 2:0 PRO MLADÉ SPARTANY.

UMĚLÉ TRÁVNÍKY

Na co si dát pozor, pokud chceme stavět nové hřiště...

Od počátku devadesátých let se pro stavbu tenisových, multifunkčních a fotbalových tréninkových hřišť používají ve velké míře umělé trávníky. Pro fotbal známé pod zkratkou UT3G. Za dobu používání takto vybavených hřišť se zafixovaly určité předsudky kombinované s neznalostí, které vedou jednak k chybám při zadávání výběrových řízení, ale hlavně k chybám v chápání potřeb takových investic z pohledu výstavby a udržování. V tomto článku se pokusíme shrnout problémy, které s umělými trávníky souvisí tak, aby zadavatelé a investoři minimalizovali problémy při celém procesu realizace investičního záměru a aby hráči dostali kvalitní a bezpečné hřiště.

Výběr vhodného umělého trávníku – základ spokojenosti hráčů. Prvním krokem při výběru umělého trávníku je stanovení potřeby, tedy toho, co od trávníku očekáváme a jaký sport se na něm bude hrát jako hlavní. Jiný trávník bude použit pro městské multifunkční instalace a veřejná hřiště, jiný trávník pro fotbalové kluby a zcela jiné požadavky jsou kladeny na hřiště, na kterém budou trénovat profesionální hráči. U fotbalu se jedná hlavně o celkové zatížení plochy a využití hřiště v průběhu dne i ročních období. Čím větší bude jeho využití, tím robustnější trávník musí být. S tím souvisí i možnosti a schopnost trávníky udržovat. Současné kvalitní trávníky jsou vyrobeny z polyetylénu a jejich kvalita je specifikována několika základními údaji. Jsou to zejména: výška vlasu (stébla), která bývá 40, 50 nebo 60mm pro fotbal; 12 - 25mm pro multifunkce a tenis; jemnost použitého mono filamentu na „stéblo“ – udává se v dTex; filamenty jsou volbou pro fotbalová hřiště, pro multifunkce se většinou jedná o fibrilovanou pásku; síla mono filamentů v nejširším místě průřezu, která se udává v mikronech; hustota trávníku dána počtem konců (stébel) na metr čtverečný, případně množství vláken (hmotnost všitých vláken na m²).

Tato kritéria by měla obsahovat zadání výběrových řízení. U multifunkčních hřišť je volba trávníku ještě komplikovanější z pohledu sortimentu, a proto je třeba vhodný trávník specifikovat s projektantem nebo stavitelem. K dispozici jsou samozřejmě i prodejci nebo technici dodavatele. Často se stává, že zadání je technický nesmysl, protože jej sestavují lidé, kteří o konstrukci trávníku nemají potuchy a zadávají chybně hodnoty, které jsou výsledkem matematické operace.

Dalším kritériem, které by při výběru trávníku mělo být zohledněno je cena. Z pohledu investice je velmi lákavé nakoupit nejlevnější výrobek, ale pokud uvažujeme, že průměrná životnost trávníku na českých hřištích je kolem patnácti let, je třeba mít kvalitní trávník a v dosahu kompletní servis nejen od výrobce, ale i od pro-

fesionální firmy, která instalaci provedla a která by měla provádět také odborný servis. Cena je odrazem volby trávníku s ohledem na jeho zatížení (využití), je třeba vždy posuzovat cenu ve vztahu k parametrům.

Instalace umělých trávníků je zdánlivě jednoduchý proces, ale ve skutečnosti se jedná o náročnou stavební operaci. Bezpodmínečně musí stavbu – pokud se staví nové hřiště, nebo obnovu – tedy výměnu starého povrchu za nový, provádět profesionální firma, která má v daném oboru zkušenosti a příslušné strojní vybavení. Často se v poslední době stává, že se trávníky snaží instalovat firmy, které nemají dostatečné znalosti nebo nejsou k takovému úkolu dostatečně personálně a strojně vybaveny. Výsledky tomu bohužel odpovídají.

Požadavky na kvalitu se týkají i spodní stavby. Ta musí být řádně vyprojektovaná odborným architektem, který je ve stavbě sportovních povrchů vyškolen a zaveden. Následně musí být realizace svěřena profesionální odborné firmě, jak jsem uvedl výše. Z praxe je ověřeno, a to nejen v Česku, že devadesát pět procent problémů, které na hřišti vzniknou, pramení nikoli z umělého trávníku, ale ze špatně provedené spodní stavby. Nejčastějšími problémy jsou špatná rovinatost a vodopropustnost. Pokud například nemá hřiště příslušné spádování a kvalitně provedený drenážní systém, tvoří se po dešti kaluže a nedá se na něm hrát.

V samotné pokládce trávníku lze napáchat také řadu chyb. Jedním z rozhodujících kritérií pro výstavbu kvalitního hřiště je volba ročního období, kdy se stavba bude realizovat. Stavět spodní stavbu se dá v podstatě vždy. Instalovat trávník ale vyžaduje bezpodmínečně vhodné klimatické podmínky. Lepení travních pásů k sobě musí probíhat při teplotách nad 12 stupňů Celsia a za sucha. Jakákoliv vlhkost zapříčiní rozlepování spojů v průběhu užívání. Velmi důležité je, aby se trávník zasypával pískem jen tehdy, když je naprosto suchý. Vlhký písek se nedá zapravit do prostoru mezi „stébly“ a jejich značná část tak zůstane utopena v písku. Podobné je to i se zásypem granulátu, ale tam není požadavek absolutního sucha tak striktní. Nikdy nedovolte zasypat trávník za mokra.

Když máme hřiště postavené a těšíme se na hru, je třeba mít zajištěnou údržbu. Mezinárodně pravdivé pořekadlo praví, že „Umělý trávník je tak kvalitní, jak kvalitní je jeho údržba“. To se potvrzuje dnes a denně při našich návštěvách hřišť po celé Evropě. Je proto žádoucí, aby si zadavatel vyžádal ve výběrovém řízení i nabídku údržby trávníku profesionální firmou. Taková údržba by

SPOLEČNOST JUTA VYRÁBÍ UMĚLÉ TRÁVNÍKY JIŽ DESET LET.

měla být, mimo běžného kartáčování a čištění, provedena minimálně jednou za rok. K tomu je opět potřeba příslušná technika, kterou firmy mají.

Poslední důležitou věcí, kterou je třeba rozhodnout, je volba vhodného zásypu k zasypání hřiště. Gumový granulát slouží jednak jako ochrana hráčů před zraněním, ale také jako elastická vrstva, která určuje měkkost povrchu. V našich podmínkách většinou volíme recyklované EPDM, které se získává recyklací gumových těsnění v automotive nebo při výrobě bílé elektroniky. Vhodný granulát doporučí projektant nebo technicky způsobilý odborník. Tenisová a multifunkční hřiště se pouze pískují.

Naše společnost Juta a.s. vyrábí umělé trávníky již deset let. Máme několik stovek fotbalových hřišť instalovaných nejen v Ev-

ropě a stavíme hřiště i v bundesligových klubech, jako je třeba Borussia Dortmund, Schalke 04 nebo Mainz 05. Vybavili jsme tréninkové centrum v Bayernu Mnichov. Za dobu své činnosti jsme si získali pověst výrobce kvalitní trávy za odpovídající cenu s velmi dobrým servisem. Více informací je možno najít na stránkách www.jutagrass.cz, kde jsou prezentovány jak výrobky, tak návody na stavbu, instalaci i údržbu. Naším stávajícím i budoucím zákazníkům je k dispozici odborný servis jak ze strany našeho stavebního technika, tak ze strany příslušných prodejců.

Tento článek svým rozsahem nemůže pokrýt celou problematiku umělých trávníků do detailu, ale snaží se podat základní informace pro všechny, kdo o realizaci takové investice uvažují. ■

Ing. Jaroslav Buda, ředitel závodu J 15 - Jutagrass

JUTA

výrobce umělých trávníků s licenci FIFA

www.jutagrass.cz, tel. +420 724 294 071

JUTAgrass®

registrovaná značka umělých trávníků vyráběných firmou JUTA a. s.

**UMĚLÝ TRÁVNÍK
PRO FOTBAL
MULTISPORT
DĚTSKÁ HŘIŠTĚ
TERASY A ZAHRADY**

JUTA

výrobce umělých trávníků s licenci FIFA

www.jutagrass.cz, tel. +420 724 294 071

European Synthetic
Turf Organisation

gdl

INZERCE

27/2019
Úterý 2.7.2019

65

www.fotbal.cz

**Oficiální internetové stránky
Fotbalové asociace České republiky**

Charitativní Sport Hradec Cup 2019 pomohl více než milionem!

FOTBALOVÉHO TURNAJE SE ZÚČASTNILO DVACET TÝMŮ.

Již 11. ročník charitativního turnaje v malé kopané Sport Hradec Cup 2019 se odehrál v neopakovatelné atmosféře v překrásném sportovním areálu Slavie Hradec Králové. V úvodu zazpívala českou a slovenskou hymnu operní pěvkyně Ema Hubáčková, což orámovalo slavnostní zahájení. V průběhu dne akci navštívila řada osobností a k překvapení všech například i zápasník MMA Karlos Vémola.

NA LETOŠNÍ AKCI SE VYBRALO NEUVĚŘITELNÝCH 1.180.230 Kč!

Vrcholem pak byla dražba sportovních dresů a artefaktů s podpisy jako například Filip Hronek, Karlos Vémola, Tomáš Koubek, Robert Lewandowski, Petr Čech, Jaromír Jágr, Pavel Nedvěd, Niklas Kronwall, Tomáš Satoranský, Manuel Neuer a další výčet by zabral ještě spoustu místa... Součástí byly příspěvky osob, firm i organizátorů akcí, například hráčů, zaměstnanců a fanoušků FC Hradec Králové nebo královéhradeckého OFS.

Ve fotbalovém turnaji se ve 20 kolektivech představila řada známých osobností. Jednotlivé skupiny nesly název po hráčích: Pepi Bican, Zdeněk Pičman, Milan Ptáček a Marek Kulič. O konečné pořadí tentokrát nešlo, hlavním mottem akce byla pomoc těm, kteří ji potřebují.

Konečné pořadí: 1. Spoluhraci.cz, 2. Sport Hradec Cup team, 3. Sešlost, 4. Loko Býšť.

PŘÍBĚH TURNAJE SPORT HRADEC CUP

Michael Nebeský (organizátor Sport Hradec Cupu): „Po tragické události v řadách našich kamarádů v roce 2009 jsme se s dalšími rozhodli uspořádat setkání přátel s cílem vzpomínat, zahrát si fotbal a vybrat mezi sebou nějaké peníze pro potřeby nemocných osob. Vzhledem k zájmu všech zúčastněných v této tradici zdárně pokračujeme dodnes. Každému ročníku, který organizujeme, chceme vtisknout pokud možno hlubší smysl a přesáhnout rámec čistě sportovní akce. Proto jsme se rozhodli při

každém turnaji vybírat peníze pro předem určené zdravotně postižené osoby. Tyto vybrané peníze předáváme po finálovém boji přímo do rukou obdarovaných. Tentokrát jsme vybírali finanční prostředky pro 13 dětí: Tereška, Honzík, dvojčata Eliška a Olda, Štěpán, Natálka, Štěpán, František, Anička, Jakub, Ondra, Adámek, Eliška. Po finálovém zápase byla sečtena turnajová kasa a rozdělena. Do tradiční dražby šly letos parádní dresy s podpisy a různé artefakty.“

Lubomír Douděra

KFS Královéhradeckého kraje - www.khfotbal.cz

PODSTATNOU ČÁST ZÍSKANÝCH PENĚZ PŘINESLA DRAŽBA SPORTOVNÍCH ARTEFAKTŮ.

NEČEKANÁ NÁVŠTĚVA NA CHARITATIVNÍ AKCI - ZÁPASNÍK MMA KARLOS VÉMOLA.

CENNÝ ÚLOVEK V PODOBĚ DRESU DETROITU PŘEDAL VYDRAŽITELI SÁM JEHO NOSITEL FILIP HRONEK.

VYBRANÉ PENÍZE PŘEDÁVALI ORGANIZÁTOŘI HNED PO TURNAJI DO RUKOU OBDAROVANÝCH.

www.futsal.cz

eFutsal.cz

www.futsal.cz

Kompletní zpravodajství ze světa futsalu

Jan Homola: Zkušenosti na postup do finále jsme měli

Číst více

ZÁPASY **AKTUÁLNĚ** **další aktuality**

Svarog FC Teplice **0:6** **AC Sparta Praha**

VARTA futsal liga - play off 18/19
Finále 3
03.06. 20:10
SH Teplice

DETAIL

Rozhodčí: Karel Henych, Ondřej Černý, Miroslav Chládek, Delegát: Michal Chyba, Ladislav Smreček

02.07. Jan Homola: Zkušenosti na postup do finále jsme měli
Kapitán týmu Jan Homola odpověděl v rozsáhlém rozhovoru s Ondřejem Zlámalým na několik zajímavých témat. Vrací se k uplynulé sezóně.

01.07. Amrani, Cupáka a Brůna končí ve Spartě, Seidler zůstává, vrací se Amadeu
Pražská Sparta jako jeden z mála našich klubů prezentuje změny ve svém kádru a informuje jak o příchodech, tak i o jménech hráčů, které v klubu zůstávají.

30.06. David Frič ve futsalu končí, v Plzni hledají trenéra
Překvapivá zpráva zastihla futsalové příznivce během víkendu. David Frič, bývalý skvělý hráč a později trenér, který v minulé sezóně vedl Plzeň, končí v klubu.

26.06. Veterán Michal Mareš: K budoucnosti v první lize se nevyjádřím
Futsalové MČR veteránů ve futsalu ozdobil svými výkony v Kutné Hoře také Michal Mareš. Stále ještě aktivní člen kádru FK ERA-PACK.

AC Sparta Praha	4:0 (2:0)	Svarog FC Teplice
Svarog FC Teplice	1:0 (1:3)	AC Sparta Praha
FK ERA-PACK Chrudim	3:5 (2:3)	AC Sparta Praha
AC Sparta Praha	10:9 (3:3)	FK ERA-PACK Chrudim
Svarog FC Teplice	4:2 (3:0)	SK Slavia Praha
SK Slavia Praha	4:9 (1:4)	Svarog FC Teplice

gól

FOTBALOVÝ
TÝDENÍK

FOTBALOVÁ TRADICE V MODERNÍ PODOBĚ

Vydává AS press s. r. o. Jednatel: Václav Tichý.

Redakce, výroba: Petr Trejbal - Tevis,

Levitova 1369, 508 01 Hořice.

Grafická úprava, zlom: Rejman Fine Arts s. r. o.

Fotografie: Jan Tauber,

Eduard Erben - CPA Czech Photo Agency.

Video: zdroj www.youtube.com

Kresby: Milan Kounovský.

Uzávěrka čísla:

pondělí 1. 7. 2019 ve 22:00 hodin.

Příští číslo Gólu vyjde**v úterý 9. 7. 2019.****www.gol.cz**